

Forord i året 2010:

**Mange kunne havde gjort det bedre
Alle kunne havde gjort det anderledes.
Men sådan har jeg nu gjort det, og
hvis jeg ikke havde gjort det, var
det måske aldrig blevet gjort.**

Jeg hedder Palle Bjørnholt Hansen, og har forsket nogle tusinde timer i slægten Bjørnholt. Jeg har indskannet brevbøgerne, også kaldet Vandrebog og Budbringer og Budstikken. Min mors forældre er nedennævnte nr. 5

Bøgerne blev oprettet efter Peder Bjørnholt Andersens død i 1935, og sendt rundt mellem hans børn. Børnene skulle så skrive lidt om hvad de havde lavet siden de fik bogen sidst. Før havde deres far været Budbringer mellem dem.. Der blev i alt udskrevet 4 bøger med titlen Budbringer.

1: 1936-1940

2: 1940-1948

3: 1943-1946

4 : 1948-1958 den største, med få yderlige sider fra år 1979.

Peder Bjørnholt Andersen også kaldt "Pee Sme" fik 13 børn, kun de 10 blev voksne:

1. 1884 Kirsten Margrethe Andersen + Sigvald Johannes Christian Jørgensen

2. 1886 Bojle Bjørnholt + Anna Kirstine Rasmussen

3. 1888 Ane Margrethe Andersen "Grethe" + Christian Vilhelm Løhde

4. 1890 Anders Bjørnholt Andersen + Olavia Andrea Alsen

5. 1892 Kristen Marinus Bjørnholt "Kræn"+ Johanne Semine Jensen

6. 1895 Petra Marie Andersen + Hans Rasmus Hansen

7. 1898 Kristian Nikolaj Bjørnholt + Ane Kirstine Svendsen

8. 1900 Knud Marius Bjørnholt + Petra Mary Kristensen Vestergaard

9. 1901 Alfred Emil Bjørnholt + Astrid Ragnhild Madsen

10. 1903 Anna Dusine Elisabeth Andersen + Anton Peder Larsen

Bøgerne er tidstypiske dokumenter, der strækker sig henover krigsårene, og fortæller stort og småt, om de kår som børnene som voksne fik. Flere flyttede til Sjælland.

Bøgerne har selvfølgelig størst interesse for efterkommerne.

Børnene er født i Tollund, et område beliggende vest for Funder Kirkeby i Funder Sogn, Silkeborg Kommune. Deres mor Ane Marie Bojlesen, døde som 40 årig i 1906. Mange af børnene kom ud at tjene som 8 årige, for at tjene til føden. Det var usle kår på heden, med bindingsværk og lerstampede gulve, alligevel elskede børnene deres forældre, og blev alle stærk troende.

Indskrift i brevbog 1: Tiden svinder, aar forsvinder, livets sorger hastig glemmes. Hjertet dog til vedmod stemmes. – Men for sjælens øje skinner – kun de lyse glade minder.

Brevbog 1

(Kirsten Margrethe Andersens søn Svend Torkild Bjørnholt Jørgensen forfattede denne side, og ved hans død i 1981, blev det og de 4 brevbøger, afleveret af hans søn Hans Jørgen Bjørnholt Jørgensen, til lokalarkivet i Silkeborg)

Silkeborg, den 06.04.1981.

Til lokalhistorisk samling i Silkeborg

På mine to nulevende morbrødre Kresten Bjørnholt og Anders Bjørnholt, samt egne vegne, anmoder jeg lokalhistorisk samling modtage fire brevbøger til opbevaring.

Brevbøgerne også kaldet budstikken, var en erstatning for 10 børns (og deres familier) far "Per Smed". Hvem var så Per Smed?

Peter Andersen Bjørnholt, var søn af Anders Petersen (Bjørnholt) født på Bjørnholtgården i Haarup, og hustru Ane Margrethe Rasmussen (født i Virklund, også kaldet Blommegrethe). Per Smed er født i Virklund den 15.08.1861, og død den 3.12.1935 på Vordingborg sygehus.

Hans forældre boede i et lille hus for enden af Bjørnestræde i Virklund - gaden er opkaldt efter familienavnet.

Trods det at hans brødre alle hed Bjørnholt, blev Per Smed ved med at hedde Andersen til sin død, men alle sønner hedder Bjørnholt.

Han kom i smedelære i Funder, og efter han blev udlært, købte han en landejendom i Tollund, og blev gift med Ane Marie Bøjlesen.

Han fik arbejde som smed på Moselundgaard, så konen måtte passe ejendommen, samtidig med at føde børn og passe dem. Min mor Kirsten blev den første derefter 9 andre, hun døde i barselseng med nr. 11. Per Smed forblev enkemand.

Da datteren Grethe blev gift med murer Løhde overtog de landejendommen, og Per Smed flyttede til kampestenshuset i Tollund. Senere flyttede han til et hus ved Moselundgård.

Moselundgård blev et tørveværk, der under første verdenskrig, var et dampdrevet ælteværk, og Per Smed passede maskineriet.

Som lille dreng var jeg på besøg derude, og fulgte arbejdet. Engang om ugen købte arbejderne en flaske brændevin, som de hældte i et stort lervad og blandede det med vand og sukker, derefter skiftedes de til at drikke af skålen, jeg blev også budt, men sagde nej tak.

Det fortælles at en dag sagde de til "store Thomas" det er din tur til at skaffe brændevin, jamen jeg har ingen penge og købmanden vil ikke give kredit. - det må du selv om det er din tur.

Thomas gik til købmanden satte en trepælsflaske på disken og bestilte brændevin. Købmanden holdt den under brændevinstønden, tappede den fuld og satte den på disken, Thomas stoppede den i lommen, og sagde du får skrive den, - nej kontant her - jeg har ingen penge. Så hit med flasken - Thomas afleverede flasken og gik. Den flaske han afleverede var fyldt med vand.

Efter en menneskealder på Moselundgaard som smed, arbejdede, han, tre af hans sønner og en svigersøn ved udkørsel af mergel til bøndernes marker.

Per Smed ved gravmaskinen, de andre som førere af tipvogntog, først ved Hinnerup, senere på Mors, og sidst i Glibjerg ved Varde. Efter afslutningen på mergelgravningen, blev de som resten af børnene spredt over hele landet.

Per Smed rejste tit på besøg, og vi vidste aldrig når han dumpede ind af døren, men han faldt altid over dørtrinnet, så æbler - blomster og andet godt faldt ud af lommerne - til børne- og oldebørn.

Da han døde savnedes han, også som budbringer mellem familiens medlemmer, derfor startedes brevbøgerne.

Foreste række fra venstre: Alfred, Kirsten, Far Peter Andersen, Petra og Grethe
Bageste række fra venstre: Boile, Kristen, Knud, Anders og Kresten og indsat er
Anna, som ikke kunne være til stede. Billedet er taget ved Peter Andersens 70 års
fødselsdag

Vår Mor.
Anni Marie Bojlsen født c. 20-7-1866. død 16-12-1906
Datter af Bojle Christensen født i Høe Løyn ved
Ringsted bing c. 29-9-1827 død 1897
og Hustru Kirsten Toldager Jensen født paa
Toldagergaard i Høe Løyn ved Helsing.

Vår Far.
Peter Anderson født c. 15-8-1861. død c. 3-12-1935
Søn af Anders Petersen (Bjørnholt) født i Haarup ved
Siltelborg c. 2-12-1828 død 1913.
og Hustru Anni Margrethe Rasmussen født c. 27-9-1833
død Juni 1924. Hun var Datter af Rasmus Olsø
"Podergaard" i Viskelund ved Siltelborg, og Hustru
Karen Marie

Bedstemor, Farmor:

Ane Margrethe Rasmussen.

Født d 27.09.1833 Østergård Virklund Them Sogn

Gift og kaldt Grethe Bjørnholt d 11 Dec 1858

Død 14 Jun 1924 Virklund ThemSogn

Bedstefar

Anders Petersen Bjørnholt

Født d 2.12. 1828 i Haarup Linå Sogn

Død 14 okt 1912 Them Vrads Sogn.

Han var træskomand. Han havde været pramdrager fra Silkeborg til Randers omkring 1850'erne

Føroord

Denne Brevbogs Fremkomst skyldes jo først og fremmest at vi jo nu mangler en Budbringer os imellem nu da vor Far er død fra os. — Tidlig mistede vi jo vor Mor, de yngste af os kan jo knap huske hende, men jeg som den eldste ved at Mor var en Personlighed, hun besad en aldrig svigende Evne til at se alt i et klart Lys, og handle derefter, hun kendte Arbejdets Glæde i rigt og stort Maal, hun havde i Sandhed Aanden opløst, Haanden øvet, Tanken paa Flugt over Høvet. —

Ja vi fik Lov at beholde Far til han var over Høvet. Aar, han var ~~som~~ Mor en Slider, og stræbte med en aldrig svigende Kærlighed at skaffe os gode Kaar. Nu da han blev ældre, og han somme Tider tog Pandelen paa Natten, og rejste rundt og besøgte os, da blev han jo som en Budbringer mellem os, særlig fortalte han jo om de Bedrifter, som de yngste skud paa Glammen udførte. — Fars Smil var som Solstrøff i Livet, i rigt Maal var Smilet ham givet, han levede i Glædens Tegn. — Men jeg ved, — at his maatte hans Øjne kindre og Laberne se, for at skjule et Andet som ingen maatte se.

Ikke mindst da Mor gik bort, og Far stod ene med os to Søskende. — Mor og Far var begge unge af Sind, naar jeg tænker paa dem rinder der mig nogle Tørslinier mig ihu. — Det er saa godt at, hvi Byggen ret, og Hødet løftet og Gangen let. — Da gaar vi saa let gennem Livet Verden. — Mindedet lader som ingenting, er dog et herligt Kildespring. — Lad os i taknemlig Skerlighed bevare Mindedet om de to gode og kære Menneker, Far og Mor. —

Kirsten.

Ja nu er det jo snart 30 Aar siden at vores kære Moder døde, og erkendelsen paa Barndommen tænker jeg ikke alle men et ved jeg og det er at vi havde en god og kærlig Mor som elskede sit Hjem, Mand og Børn, og at hun var flittig skelsom og gav sine Børn en god Opdragelse. Jeg tænker da hun var meget syg, og der blev Telegraferet efter mig, og jeg kom hjem, var det ligesom Sygdommen lod sig men det var vel Guds barmhjertighed som jeg efter 1 Aars færdelse. Ved denne Anledning har jeg et Minde, som jeg aldrig glemmer

Det var denne Morgens da der blev Telegraferet
 efter mig. Jeg var da paa Geddisdal ved
 Taastrup, og næsten Morgens var jeg ikke
 rigtig rask og blev i min seng, da drömte
 jeg at jeg var hjemme og at min Moder
 var meget syg, og vaagne ved at Plejepigen
 tog mig i Armen, og spurgte om min Moder
 var syg, jeg syntes at det var et tojert
 Spørgsmaal eftersom hun ikke kunde Moder.
 Men saa siger hun, at der var kommet Telegram
 at min Moder var meget syg og at jeg skulde
 rejse hjem straks, Da forstod jeg at min Moders
 Tanker havde været hos mig og at hun vilde
 se mig inderst om hende. Det var i
 September 1906 og hun døde ved Julid. det
 var et stort slag for os alle, men vi havde
 jo en god Fader ogsaa, som jo saa var med
 alle de smaa, men det gik jo ogsaa paa bedste
 Maade, da blev jo alle voksne og gifte og Fader blev
 jo, som Pöster Kirsten skriver at Binslet i mellem
 og Pösterende og vi ligesom længtes naar at vi
 mente at man kunde vi snart vende hjem
 Men men er dette gode jo forbi men
 ser vi aldrig Fader mere her paa Jorden.

Jeg mindes altid vore Forældre høre
 de kunde se paa Hænderne være
 Modig med sit lysende Sind
 og Fader med frejdig Blik og smil paa Sind
 men er de gode begge de høre
 men deres Hinde skal altid end være

Bøyle

Sindby Hospital 6. April 1936.
 Jeg var jo kun en 14-årig Pige da vor Mor
 blev syg og efter 1/2 Aars hårde Lidelser
 døde ved os. Nu da jeg selv skriver paa et
 af Københavns Hospitaler - kan jeg jo ikke lade
 være at tænke paa hvorfor vor Mor ikke kom
 under kyndig Pleje, gravid som hun var,
 ja hvorfor skulde hun ligge med alle vismaa-
 om sig, trods vor opafvandede Baboer og Familien's
 Hjælp var det vel nok Synd, naar jeg nu selv
 ligger og bliver lindret paa alle Maader
 kan jeg jo ikke lade være at tænke paa Mor,
 men trods Smerten kom der dog ofte noget
 af Mors glimrende Humør, jeg tænker en gang
 paa Potten og Mors Magra havde hendes
 paa Potten med varmt Vand for at hjælpe
 hende med Urinen saa var Halen jo blødt

vojet slag, og hang ud i det varme Vand.
 "Na nu have i skaldet ud' kom nu
 nu Skraveren!" —

Ja Mar var en Krag, vi kender ikke
 til at gaa i Skole uden at vare varmt
 klædt paa og naar jeg tænker paa at
 Mar aldrig har ejet en Smykkestue og
 hvor paa en udsiddende ledede him
 syede til Drenge — hvor him kunde
 lægge det paa Bordet og klippe i den
 Måske eller anden Udformelse.

Jeg husker engang Far og Mar var i
 Høike og jeg skuede jo som den ældste
 Pige koje Boghvedegrød til Drenge
 Anna og mig — Men de nykkede
 alle paa Væsen og vilde ikke spise det
 jeg var jo smækfornærmet — Da Mar
 og Far kom hjem og fik de forskellige
 Klager smagte de jo paa Grøden og jeg
 husker endvidere Mar hyklige latter
 da him opdagede at det var saltbaan
 ("Allehaand") der var blandet med Sukker.

Mar ejede humoristiske Sans og var ikke
 let at dufere med stort Præk eller

i Handell, jeg husker første gang Pooju Sigvald var
 med Pödet Kisten hjemme og han fortalte at
 han havde været Dragon, men da han
 var gammel så var. Ildare han var Dragon
 haadret vist var som en Pödet Kisten på en
 Lov" og i Handell om Lam og Gise
 var det Mar der afgjorde det.
 Vor Far har vi jo alle så mange minder
 og kun gode. Fars Skolegang havde jo været
 minimal - ud at være 20 år som
 otteårig i Skole 2 gange om Ugen
 og Læreren gik vist på Jagt det meste
 af Tiden - kom senere i Smedere
 i Tunder hos "de ovre Smed" sled
 fik Bank og sultede, blev gift i
 23 års alderen og Fars 35 års Tid
 ved Masevind Torvefabriker er vi
 jo alle kendt med. Der blev ikke
 holdt 25 års eller 35 års Jubilæum
 men der blev ikke strået vin over
 Tak - men de ord han har faaet til
 Eftermæle er ogsaa bedre og mere oprigtige
 Vor Far og Mars gode moralske holdninger
 maa vi holde i os og det tror jeg ogsaa
 vi gør
 Pura

Kbh. d. 23/4. 1936.

It kanke o kwier a d fäj
 imal den bruns hysg o d flie
 doe staad ingaang low Boske hwi hysg.
 men no d d d d et mier!

Den jen wa ollered plavet mier,
 li tædder at a i Skuelen kom.
 no d den a-en osse wæ
 de hiele stoer for was saa tam.

Ja saeren gaert jo mæ was aalsammil
 enhver maa pas si Tid,
 for indus vi ret sier was om,
 saa d de hiele forli.

Stalting maa biv see for d Hæroer.
 saerli æret no jen-gaang bliw-en,
 men det ved vi jo fo forhaen,
 daerom stoer in masse jo skræwen.

Mi Faer o Muer haas past dje Ti,
 saa wiht a ka skjön, o bær sig.
 di sled for wod, og vi elskede di so,
 gid Guds og Kristus maa gaa samme Vej.
 Christian.

Silkeborg d 4 Marts 1936.

Kære Familie!

Ja det varer lidt længe før vor Brevbog gæster I eder,
men jeg har haft saa meget at tænke paa,
meget mere end jeg i Grunden behøver, men jeg
ved ikke hvorledes det er med mig, for siden far
blev syg, og vi mistede ham, da er mine Tanker
stadig paa Flugt, saa jeg døjer ved at styre dem.
Det er jo mest gamle minder der vadder frem, hvis
jeg skulde skrive det op her vilde det fylde hele
Bogen. I faar bare lidt af mine Tanker i Dag.

Mit Hjerte paa den brune ~~Vide~~
et Paradis paa ~~Jorden~~
a tænker stadig paa de
aa paa mi Faar o Muur

Na asse aal mi Søskend som
a sprøj i Øst aa Vest
mi Tanker farer stadig om
aa a hos far som Gæst
Ja, som små vi lieget
paa den grønne Bug
hille Dawson indse Muur
vos publet i vaa Sing
Na Muur vos hjælp aa be
de Gud vor Apkuktion

aa Faar han osse ba' se
 de godh maak go hans Børn
 ja Mindet om mit kette Hjem
 aa om mi Faar o Muer
 den a bar i Hjertets Cjæror
 den o om de Træst po Juer. —

Ja jeg ved godt disse Vers ere paa mange Maader
 mangelfulde; men enhver Tugt synger jo med sit
 Kæb. nu kan i jo aabne Eders Kæb alle og synge
 med. Jeg tror jeg bejynder igen. — det er en Læng-
 bukter der er Skyld i nedenstaaende. —

Du Længbukter som i Væsen staar,
 saa smukt som var du plukket i Gaar,
 naar jeg ser dig maa jeg kække paa
 mit Børndomshjem, som paa Gleden laa
 gaa Far og Mor maa jeg kække paa,
 og Søskende, baade store og smaa
 der Kærlighed jeg altid kunde finde
 derfor Mindetkrans jeg binder.

Far og Mor de kække jo blot,
 gid vore Børn maa faa det godt,
 og derfor de slid baade tidlig og sild.
 skaffe os gode Klæder de vilde
 Far gik paa Nr. 4, trodsed' Slud og Kulde
 Mor blev tidlig lagt under Mulde,

De Sødskende spredtes i Øst og Vest,
 men Vorherre ved hvad der tjener bedst
 Du Lyngbuket, som i Vasen stear
 naar jeg dig ser, jey Taarer i Øjet faar
 jeg ønsker jeg var et lille Barn
 der hviledes blødt ved Moders Barm.
 eller boldrede mig paa den grønne Bmg
 af Mor blev pulset hver Aften i Seng
 eller ved Fyraften at løbe i Møde med Far,
 men ak! jeg kun Mindet tilbage har. —

Af Nytt ved jeg ikke meget at fortælle Eder. —
 ja Herdis' Mor er død og hun blev begravet forrige
 Lørdag i en forrygende Snedorm, hun har været
 syg over et halvt Aar og lidt meget, hende og Far
 kunde saa godt have Fæst sammen. —

Fars gamle Ven og Arbejds-kammerat Thomas
 Thomsen Masellund er ogsaa død, han faldt
 om, det var en Hjerteblødning, det er underligt
 naar man tænker paa, vi talte jo med ham ved
 Fars Begravelse. —

Sigvald har været syg længe, (Daarlige Nerver og
 kronisk Bronkitis) han er bedre, men han
 maa du sidde op og sove om Natten saa det
 er jo ikke hel godt. — Thorkilds lille Lis

har været meget syg af Kighoste, men er nu snart
allright. Paul er jo i Barberløse, og jeg tror der
bliver en dygtig Barber ud af ham, han kan da
baade klippe og barbere sin Far tilfredsstillende,
og det siger meget.

Det er i dag Fars og Mors 52 årsige Bryllupsdag. —
— jeg købte en par lille Dekoration og sendte til
Thomas, jeg var ikke derude da det var saa haardt
Vejr, og jeg var ogsaa bled af at spille min Dayton. —
Ja vi maa jo døje Loehouden i disse dage, men
det maa vel glide i Lave en Dag.

De kærteste Hilsener til alle
Eders Søster Kirsten
født c 3-6-1884 i Kongensvang

Lene - Grethe og Lis

Høje 5te Marts 1936

Mine Familie

Da jeg i dag har faaet Brev fra Kirsten
 og faaet tilkendt Brevbogen saa vil
 jeg bede eder alle Pædre og Moder om at
 skrive Breve i dem, da den jo nu skal
 være bindet ind i en mappe, men har
 vi jo ikke været her før til at rejse
 rundt og besøge os men vi har jo ikke andet
 end gode minder efter ham. Jeg har mange
 minder jeg husker at naar han skulde
 paa Jagt (i min Lommebrev) om Pindagen
 og jeg saa havde brugt hans Hund og Jagt
 saa var det der jo lidt af til mig af den
 gamle Hæt. men det var jo ogsaa forfærd
 Pøster Kirsten skriver at Fars gamle Hammer
 Thomas er død. jeg glemmer ikke en gang paa
 Høslund Geestgæveri at Thomas havde faaet
 for mange Negere, der stod en af de store
 Bagerkurve med 1 Hage i. Thomas rodede rundt
 i Kurven og sagde ikke nogle dejlige 5 Gæds Hager
 som ligger der. Jeg talte med Pøster Petra
 i Telefonen i Tirsdag hun var ved gode
 Hinder. hun rejser jo rundt og oplyser den
 danske Børnstand om hvordan de skal

anvende dere Hæe saa bedste Hæade
 jeg haaber nu at i har det gode alle
 og ved godt Helbred. Her hos os har et det
 noget mindre vi saa da Hæden hver. Det
 men der er ikke meget at beskille
 men der er jo ikke mange der Gæver
 noget i denne Tid

En rigtig kærtlig Hilsen til eder alle
 fra Broderen, Bøgen

"Skovly" d 20-3-36.

Kære Pøskende.

Jeg har i Dag været i Køge, hos Broder Bøjle og fik der denne Bog som Pøster Kirsten har skrevet til minde om vor kære afdøde Forælder jeg har nu siddet og læst hvad der er skrevet i den med glæde og Vemod. Jeg kan jo ikke tænke vore kære Døds og desværre aldrig rigtig tænkt på vore sømmige men nu Far er død forstår jeg bedre hvad betydning af at have været for os mine søster Pøskende jeg har nemlig aldrig tænkt på mig selv Far da han levede som nu. Jeg ser tit på hans Billede og ser det som han staaar leveste for mig og jeg kan jo ogsaa høre hans vs dikter den bringes på Væggen og Anthon har lovet at han nok skal trække det over Aften og det har han ogsaa gjort. Ernst siger det dikter bestemt lige saa højt som Vakteuret. Ja nu skal vores ældste Barn sendes jo Hilsninger den 19 April Anthon er jo inde i Logebut

men nu gaar det vel snart i orden
 vi har ikke været saa raske i Vinter
 det var vel nok en ardentig Vinter
 vi lige har haft bare det nu maa
 blive godt Vær. saa vi kan faa saet
 inden Konfirmationen saa vi har
 det. Punt og lidt jeg sender nærmere
 Blesked til eder der bor i Føbershavn.
 og nu vil jeg slette for denne Gang
 med mange Kærlige Hilsener til en
 hver af Familien der læser dette Brev.
 Og jeg vil med Længsel ønske til
 den nye Bog kommer. igen.
 eders Søster Anna

Smidby Hospital 7 April kl 6 Marzen.

Kære Søskende. Ja jeg havde jo ikke tænkt at det første Brev jeg skrev. Brevbogen skulde være paa et Hospital, men vi vidt jo heldigvis ikke altid hvad der sker for os. Om en Time skal jeg paa Operationsbordet og have Livmoderen Kæftet op - jeg er ikke bange i kan nok se jeg ryster ikke paa Haanden - Jeg er borte saa lort i Maveen jeg har faaet Piller - Laxement og den sidste Delt og ingen Mave - Min Radio paa Bekkenet - det gælder om at tage hurtigt Behageligheder og Ubehageligheder i den Rækkefølge de kommer. Ja jeg var jo i Bostuende og tegne til Knivsris da det blev rent galt - Isad tog jeg jo Rutebilen til København og gik til Løzen, Winkler var jo ikke glad for at miste sin Forstærker men jeg har jo det Motto at alle kan indvares - Det siger jeg ogsaa til alle mine Lidelsesfæller at de skal ikke være bange for at dø det er det bedste der kan findes os og vi kan alle indvares. Kan jeg ønske ikke at dø, men naar min Time

skaar vil jeg være bredt. Vi ligger jo ellers
 og har lidt travlt derhjemme, vi flytter
 i Haver til Tjyvedag og jeg har egentlig
 slet ikke Tid at ligge her - men det er
 godt der er noget der banker paa vores
 Dør indgang indlukk - ellers fik vi aldrig
 Tid til at tage et lille Tag i os selv -
 saa gik vi til Binds i Døgnets sønne
 Kjælingsorger og faldt i Haver over at Pinærens
 var faldet og Sildesalaten steg 2 Øre
 og stige uregelmæssige Ting.
 Helvø er jo faldet og gaar og har det godt
 i Kasernkokken og det passer ogsaa godt
 til hans Krigerske Temperament for den
 er lig Vil. Peer er flink i Skolen
 ligger i Taler i Skrivning - det er en
 Gætte det gælder - Bodil skovneres, stæpper
 og laver Akrobatik - Annalise er viktus-
 diefonten ius - ogsaa skal skare Klummes
 pad, Bakken i Bar Gunnar er Vinstyres
 N^o er der Bånd efter mig Leo vil
 allesammen vi ses snart -
 Hans kommer i Aften. Petra -
 Kl 11 1/2 Middag - stor Opstandelse jeg var

gjort i Stand til Operation - saa kom Plejemor
 og saa det var en Tjeltgæst jeg skulde joist med i
 Morgen jeg havde endda faaet baade Morfin
 og Klomper paa - til Pædagog rasede
 Professorer - mit Vind var ikke indersom
 han for ud af døren med 4 Kæger og 3 Plejerske
 efter sig - saa nu skal jeg vel i Morgen
 hvis det passer Professorer de kan forresten
 snart sende mig et vist Pled.
 Bar jeg var paa Fodtur ud i Kellug og
 Tallind stede jeg tror jeg var og stikker en
 Tur over til alle Sammen i Sommer
 skulde Skyskibe slippe af kan jeg jo altid
 lave et Kursus. Nu faar jeg Hjælp efter
 Heder jeg kan se gyvelen blomstre og
 Lyngens bølge i Vinden jeg kan se de smaa
 Land fare omkring og Følgeden blomstrer nu.
 jeg ser for mig de | Kvad er livet - Et Pust i Livet
 ved Barndoms Kampbløje | et Lyg paa Himlen.
 hvor Lyng og Gyvel grar | is Skud paa Gamlevunden.
 Lydens Kampblommer | vi bitte smaa Myrer
 den gartners Kløgt og Snille | ined hver vores Gylde
 kan vi erstatte Skiften | stort eller lidt, det er lige fedt
 fra vor Barndoms Blomsteflor | blot vi vogter vor Pind
 som blev os givet.

TIZ

Under sanglet Gyvelstammer
 der blidt vil drysse ned
 de guldne Blomsterflammer
 der vil jeg graves ned
 den jord hvoraf jeg kom
 skal bære mig i Tavn
 hvor Lyng og Gyvel blomster
 vadslette skal mit Navn.

14 April. Paa syde Dagen efter Operationen
 har jeg igen Mod til at skrive et Par Ord
 til jer! Mine Besværligheder vil jeg
 skamme jer for, alt ed gaad helhedsbil-
 lende og jeg sover nu godt om Natten
 jeg kom med nok hjem en af de første
 Dage i Mai hvis alt gaar vel, jeg skal jo
 ligge ned i 3 Uger, jeg har allerede liggesen
 saa jeg er ikke stolt af det. Men jeg bliver
 pleyet godt og det er jo Hovedsagen. De har jo
 saa travlt med at gøre Orzelen i Sand
 jeg glæder mig til at komme til Kræfter
 slæben. Pæra var her i Jaar og Hans, Durre
 Halvor og Beira Paas Kedag. Vi venter jo at
 skinnerne kommer paa Kalden.

Således skriver venligt ind til mig i dag
hvis læs. er Gd N. 4 Hæ 70 Lundsby Hospital. O
vi glæder os over, at se brevene og
og vi er meget takfulde til jer alle for
alle de tanker.

Søsken Palle

Hobenhavn d. 21 April 1836.

De Erindringer som jeg har om min Barndoms-
hjem. er ikke mange, vor her hos kan jeg kun
dunkelt huske, men naar jeg ^{ser} saa hendes Billedet
og læser og hørs hvad mine elds Fiskende skriver
og fortæller om kunde da forstås jeg at jeg i hende
har mistet min Barndomsol og den Høden som
skulde til for at jeg kunde have haft en lys og
lykkelig Barndom, men dog skal jeg ikke kælde
jig havde jo min herre gode Fader som jeg har saa
mange Erindringer om. Naar jeg en koldlig Morgen

mellem 2-3 blev vækket af ham og skulde med ham
ind at røgte hans Galeroge og vi vandrede langs med
Aaens Bægtningen i det Dugraade Ees eller vi
sykkede til Mergelgraven, alt imens Natursen værgende
til en ny Dag, det var der en egen Stemning tilkaldt
og vi var som to gode Hæmmerater. Naar vi saa kom
til Fiskepladens var det Far som tog Linen og han
havde en egen Maade paa at hve Fangsten ind enten
det saa var en Gal, Gedde eller Laks, siden fik jeg ogsaa
Lov til at prøve da han mente at jeg havde idakt.

Jeg har mange andre Erindringer om vor herre Far
han var jo en stor Børnven og de forstellig Levet
med Børnebørnene kunde vi jo alle, men den bedste
jeg har om ham, er dog Erindringer om at jeg i ham
havde den Far han var.

Kunnd.

Per Smed, Henning og Knud

Bryllupsdag 1081 nr. d. 22 April 1936.

Kære Sirkende Tak for de forskellige Hilsener fra nær og fjern
 og giel at Linnæet og Lykke maa være paa jer Lij.
 Vi har det godt med Blotage af Tigger huns ligges til
 Tigger med Tuffuema men huns er jo en stærk Pige saa
 vi haaber huns jo snart gippe igen. Vi har ellers haft
 forferdelig travlt i den sidste Tid med at løse Hansens
 Gensidssvicens i Orden, Pote er jo paa Høspitalet
 men er jo snart rask igen, min Pota er mede at
 stalle det sidste jo være i Orden til huns kommer
 hjem, jeg er arbejdsløs for Tiden men gam jo og leve i
 Haabet. Du er i Skov og skuning spille Kent. Vi var jo
 til Konfirmation i Skovly sidste Torsdag og havde en
 dybtig Dag der var baade god Stad og god Hums og
 Tindriid fik en masse gode Ting, vi kom hjem kl 11 et
 Af Nyt har jeg ikke mere, Tinar fra Hilsningen er hun
 har søgt jo Plads som Hølkøbenhavn, med de kærligste
 Hilsener til jer alle fra os her.

Knud.

København. d. 23/4 = 36.

Kære Læskende. Ja min er Boger
hos mig for anden Gang og Grunden
derkil er, at i første omgang var vi
Lyge. Jeg saa af Imffredna, og Anne.
Og Børnene havde Jaarsage for
Paskke, men der kom ingen Paaskelam
men vi er nu alle raske igen og
jeg har jo godt Ksbjilde, saa længe
det varer, for det er jo en Lygeplads.
Ja, Petra kommer hjem paa Mandag
den 27 vnde April. Ja min skal vd til
at Ksbjilde i Havnen, men der har jo
ogsaa været daarlig Vj's til dato.
Om alt nyt her i København har
Petra og Kibud jo skrevet saa jeg skifter
med mange Karlige Hilsener til
hele Familien fra os alle fire.

Christians
Nicolai Andersen
født den 6-12-1898.

Funder den 3/5. 1936.

Kære Familie.

Da jeg nu har modtaget den Bog som jeg haaber at vi maa faa nogen Glæde og Fornøjelse af, og som allerede er pyntet saa puds med Både Brev Uds og Billeder, saa vil jeg se om jeg med min Toner kan skrive lidt til Minde jeg er jo den som kendte Tiden bedst den Tid efter at Mor var død. Det er nu med vedmodige Tanker jeg skriver om den Tid for den var nu ikke altid lige lys for de smaa Puder, de maatte jo ud af Reden tidlig og det var vist ikke altid Klarhed der var. De der det den men arbejdet var der jo nok af, jeg syntes jo somme tider at Far skulde været en bedre forsvarer for den, men vi kendte jo alle Far han var jo altid bange for at støde nogen eller komme i Klammeri. Ja han var en Klarlig

Far, der var til Grund til at man
 kunde være vred men man blev
 det ikke aldrig en Bebrejdede Ord;
 for man er savnet af os alle det
 ved jeg, naar Savnet bliver for
 stor, saa skal jeg hen til hans
 Grav, jeg synes jeg er man saa
 nær. nu har jeg jo to Grave at
 se til nu vor anden Bedstefar
 er død, han døde jo Paaskedag
 sov lig, saa stille hen der var
 ingen der havde bemærket det
 ja man og far ligger jo ved siden
 af hinanden. Kristen var jo hendes
 Paaskelørdag og grave og ligge om
 man flyttede i de to stuer paa Fars
 og Mors Grav. di stoar godt jeg
 tror nok manfaar Held med
 dem at di ikke skal gaa ud
 folk var endda helt
 forargede, di sagde det
 er da synd, di skal
 nok gaa ud. det er
 endda de Rismøster

Jungfru Karen Gredt

Forer vi her paa Kirkegaarden
 Der skal jo Lages af hver Gravsted
 vi maa kun have 4 Sten i Hænde
 blev lagt lidt ind i Vores Gravsted
 men naar hans Grav bliver støjket,
 lader vi det staa som før her de første
 ti Aar maa di ikke røre ved det.
 Ja bare I skende der er jo mange Røme
 Steder paa denne Jord og ikke mindst
 i Danmark, men ingen steder synes
 man jo der er saa Røst som hvor man
 var Børn. Uthelms laler saa tit
 om skal vi ikke flytte ind til Byen
 men jeg synes ikke jeg kan indvare
 den Udsigt ud over alle Bakkerne
 og over Gaarup og ud ad Følund
 jeg synes ikke jeg kunde tænke mig
 og indvare min dyrtjente Havn jeg
 synes her er saa blank en stille
 Rø og Fred ved selv at jeg lidt
 at gaa og pusle med. Det er nu
 Uthelms der maa gaa og rode
 i Haven om Søndagen, han siger
 var det nu ikke meget nemmere

Hvor naar vi sad til Lige, men
 jeg tror nu ikke selv had mere det,
 Vi har det jo godt naar vi maa
 vare raske og vi har kun haft Glæde
 af vor Kære Børn. men er di jo blevet
 store og gode; de store Drenges Lede
 jeg mener Kristian Knud og Alfred
 for vi har jo snart haft voksne
 Børn altid, for hvor tænker jeg
 til paa de Bar da di var blevet
 store saa kom di jo altid til os
 som di betragtede som deres Hjem
 jeg husker naar di kom om Julen
 hvor var der Glæde og Besøg og
 Musik, Kristian havde jo gerne
 en eller anden Spilinstrument
 med, saa gik det jo rigtig løs
 vi ojnles KK, det var rigtig
 Jule indem vi havde den lykkelig
 ja jeg tror hvor Kan se eders fra
 om Himmels hus var jo altid
 hos edri; Tænksom. hvordan skal
 det gaa mine Kære smaa Børn
 naar jeg er rask, det talte hun

ofte om, men tilsidst blev hun for-
 troelig med at der var en der var stærke-
 re: der havde stor kærlighed og som
 vilde bevare hendes smaa, og nu sidder
 i alle med dejlige Hjem og Børn og
 jeg ved i alle har det godt. Vagt
 alle paa det som blev jer givet i
 Kærlighed, for det er den største
 Lykke paa denne Jord. Ja nu om der
 jeg jo saa Bogen til Anders og Olav
 jeg haaber jo i har det godt alligevel
 men og at vor Kære Tante Petra er
 blevet rask hun har jo ligget paa
 Sundby Hospital. Det er jo Mening
 Bogen maa ligge fjorten Dage paa
 hver Sted, men i første Omgang sy-
 nes jeg den skal gaa lidt hurtig-
 re at vi alle Kan naa at faa
 skrevet i den, men ved jo aldrig
 hvad der Kan ske, om nogen af
 os Kan ske at liste af. Vi rejser
 jo snart over i de ældre Rækker,
 men jeg haaber og ønsker at
 vi alle maa naa at skrive

iden Boy har Glæde for os alle og
 for vore Børn og Børnebørn og
 naar saa engang den Boy er skrevet
 ud saa synes jeg at den skal op-
 bevares hos den ældste levende af
 U; Tøs Kende og vogtes om hyggelig
 for at naar vi ikke er mere
 at di saa har disse Breve som en
 klar Erindring. Nu glæder jeg mig
 til naar Boyen kommer igen
 skriv nu om jeres daglige Færd
 jist at byde jeres Børn hvordan
 di kommer frem alt hvad Frørens
 og gerne mange fotos billeder og
 saa sendes, alle de Rasklyste
 Hilsener til eder alle
 fra os her i Funder

eders Løster Grithe

Du vil allesammen. Dagnys Lis.

København 6 Mai 1936

Kære Familie

Jeg har i gaar med glæde modtaget
 Brevbogen det er dybt og høje fra
 hele Familien paa en gang det er mest
 som have en Extra Fødselsdag nu vil
 jeg skrive og sende den til Christen
 med det samme saa kan han se
 den til sin rigtige Fødselsdag den 8. Mai
 med ønske om det mest lykkelige i
 det kommende Aar. Ja naar man
 læser Bogen velder Minderne om
 Børnehaven frem den blev jo ikke lang
 nu maatte jo ud i god Tid med
 jeg tror ingen af os har haft skade
 af det. Det var dybt og høje at faa
 en hel Søndag fri og løbe hjem
 paa bare Fodder man blev mødt
 med Hørlige Arme. Mine bedste
 Minde. Na Børnehaven var formentlig
 naar Sneen smeltede og Vandet
 kom fassende i bredt Strømme
 og havde smaa Fier omkring paa
 Høsten og i Haven saa sig
 sandt og rigtig fat med Digtning

om Pysen til fjerne Enderlandske
 og om Trolden "Skimmelkrake" der skulle
 bo i Højen oppe i Heden, og "Per Højens"
 og hans Poin "Christian Højens" som saa
 vi stadig Kamp med Trolden fordi
 han spilde hans Per Højens Datter Navn
 til Hane men det Væle endte gennem
 i Fryd og Sammen, naar jeg fortæller
 mine Dain om vore Enderdyrdigt
 lyder di med spændt Opmerksomhed
 og vil gerne høre mere men
 Forskellen er ikke altid saa liden
 mi sam i Danmarkene jeg har
 altid i mine Urge har fald
 længsel efter nyt men Pøden siddes
 altid fast paa den dybtige Friespyde
 Hede omkring Danmarkshjernen.
 Hent tilbage til Kistiden vi har
 det alle godt Kisten har været
 meget Dagg vi i Foråret foret
 fik hjert Melinger som gik over
 til Hingebekendte men vi er
 himm de begyndt at gaa i Skole,
 vi har travlt i Haven i disse Dage

jeg skal ogsaa til at bygge Sammenst.
 Det kan jo snart blive ved Fiden
 vi skal til Strandens igen, det gaar
 godt med Arbejdet, jeg slanker mig
 rigtig jeg har tabt 14te siden jeg
 kom af Land at høre Pail, Maria
 munder ogsaa hvis vil slanke sig
 vi skal i Haven, vi haaber
 Søster Petra er bleven hel rask nu
 og i alle har det godt og det skke
 I varer alt for lange indtil vi ses
 Begyn igen naar min Skindes sender
 den til Alfred saa har den jo
 været Omgangen nu.

Kærlig Hilsen til
 alle fra os her
 i Havn.
 Anders

Skrivelse den 14 Maj 1936
 Kære Familie. Brevbogen som jeg fik fra
 Anders til min 44 dages Fødselsdag har nu
 ligget her hos os i 8 Dage og jeg maa vel
 skrive og have den sendt i morgen til
 Alfred & De. De kan have den til paa Fødsel-
 da De saa skal have Familiepræmie saa kan
 det jo være interessant at have den at
 se i; jeg har læst den 3 Gange og Vidmøds-
 taarerne traakte frem der kom saa mange
 minder frem ved alle de smukke Ord og
 Vers som i mine Kære Løskunde har skrevet
 for jeg følte at de Ord og Tanker som er eders
 er ogsaa mine og det er den samme Traad
 som binder os til hinanden den Spire af
 kærtlige Tanker som var Kære Far og Alfar
 lagde da de som unge begynte Livet
 med hinanden og byggede det op og
 hvor vi som endaa blev skærmet og
 samlede kræfter til selv at gaa ud i
 Livet. ja var Far og Alfar kunde se tilbage
 paa et rigt Liv og saa om det gik gennem
 Tarme og Krak, sad tror jeg alligevel De følte
 Glæden ved det alt sammen. Grunden

paa min unge alder folke jeg det ikke
 saa haart da Mor gik bort som da Faders
 Døde han spars for mig mere levende og
 jeg bebrejder mig ofte at jeg maaske kunde
 have gladet Far noget mere da han levede
 men far er vist kommen vi altid, Tankes
 om det skick dette i unge paa Skammen
 som lader dette det taler haart til eder om
 i glummer eders Færd, ja mange glade
 Stunder har vi der inde fra Hedens men i Har
 jo mi alle opprasket magh af dem mine
 legger lafent og kan ikke lige, Efter komme
 til robtind men de er her inde, ja Pöster
 Kirsten var her kunde til min Fædelodag vi
 kan jo mi saadan tale sammen det er som
 Mauna i Orkunen naar jeg faa en
 Sluder med otare Pöster, vi har det jo godt
 her i Himmerup aldrig syge altid godt
 arbejde hvad kan vi ønske mere Himmerup
 ja saa kommer i Kollisare paa Ungarnsk
 Vurhis i Kibenskov haaber det vil gaa haan
 godt mi saa jeg jo lægge min Pannaport
 om igen det var ellers meningen at jeg vilde
 lege ved Skander i 8 Dage og ikke gøre en

Finger nu kommer jo den deilige Tid
 hvor vi rigtig kan nyde godt af alt i
 Naturen, men nu må jeg jo gaa lidt
 til næste gang og jeg vil ha' lidt længe og efter
 Bogen Maaned der er mange nye Digtninger,
 jeg kan ikke faa Versene frem men nu
 sender vi eder alle de kære og søde og der
 vel alle eders Brødre! Kristus

Bjæregrov, Søndag ²⁴/₅ 1936

Kære Søstre og Brødre.

Jeg sender jer en kærlig Tak
 for de søde Ord, som i har
 skrevet om Mor og Far. Lille
 Mor som jeg knap kan huske,
 men som altid har været i mine
 tanker og stået mig nær, og man-
 ge Gange har ledet mig på den
 rette Vej. Naar jeg som 8-9 aarig
 Læringsdreng og senere her i Livet
 er blevet overfaldet af Sorg og Mis-
 mod, da synes jeg altid det

hede var fordi jeg ingen Nov havde
 Og har jeg et kærtigt Minde om
 hende, og det var:

Eugang da a var Dreng
 a troer en fire Per.
 blev a laa over a Slavsang
 aa fik Tæske aa mi Miler,
 for tenk a haad me en Dind
 slaavn aale a Haldervinger ind.
 H. havskit souvordt aa i Gies
 aa mindes mi hær lille Mier.

Gammel Nov var paa Presig og tog
 mig i Forsvar, og det bidtog maan-
 ske til at jeg knap fik sova maan-
 ge Nø som jeg havde fortjent.

Minnet hvisker jeg da Nov
 var syg og endnu kan jeg se hende
 de sove den sidste Søvn oppe i
 det lille Kammers, saavidt jeg kan
 hørke, med 5 Per paa Gjærene og
 Salmebog under Hagen, ligesides
 hvisker jeg at vi sidde stød hos
 Far oppe ved Nors Kiste i Træder

Kirke. Det vil du vil og det vil Gud, det ligger maaske til os, i hvert Fald vil mig. Alle disse minder og mange, mange flere, raudt mig i Hi den Dag, da vor kære Far blev begravet! Jeg tænkte paa hvad Rivet har været for ham, luttet Omstikkelser, som han har baaet med Staalmodighed, og hvor anderledes vilde den ikke have forment sig for ham og os dersom Mor havde faaet lov at blive hos os.

Vi er denne Ged af Høsten lidt, næste Gang bliver een af os kaldt bort, ingen ved hvem det bliver, og vi har alle Børn som vil komme hne til at soome os. Om Gud vil hjælpe til, saa vil jeg haabe, at jeg naar leve saa længe, at mine Børn bliver store og kan indvare mig. Saa alle Pladser kan vi erstattes; men ikke som vor og Far for vore Børn.

Vi er glade for at være her

i Pjerregrav og naar vi saar
 Rønnen sat lidt op, og maaske
 engang saar bygget den nye Børg-
 skole, saa er vi fuldstændig til-
 freds. Søndag den 17. Maj var
 en Del af Familien samlet hos
 os. Anders, Clavie, Kirsten, Sigurd,
 Edith, Hel, Eufie, Klod Bølsen, hans
 Hone og Hanne Fise. og vi havde en
 dejlig Dag. Kris Bus og Vilhelms
 Gæstede ikke. Vi talte
 ogsaa om jer derom fra Sjælland.
 Anders byggede Sommerhus til Sker-
 ring Strand og jeg søgte fire Hø-
 drasser til hans Høje. Saar jeg
 graver i Haven og det veltte frem
 med store tykke Orm, saa kom-
 mer Far i mine Tanker, hvor man-
 ge Gange har han ikke manglet Orm.
 Hvis du altid har Filmen til ind-
 samme Billedet af Far, saa vil jeg
 gerne laane den, for det er vil-
 nok som vi saa Far naar han
 vandrødt haandede ind af Døren.

Nu maa jeg vist slutte for denne
 Gang og jeg vil længes efter Bogen
 til den kommer igen, og derfor
 beder jeg jer om ikke at glemme
 den inden den fastsatte Tid. Jeg
 sender jer en Hilsen fra Astrid og
 Pønsene og prøv mig de kærligste Hilsener.

Fredt 17 December 1901. Kjeld Emil Madsen

Silkeborg d. 8 Juni 1936

Kære Søskende!

Tak for skriv jeg fortæller jeg minde kære Familie.
Tak for alle de gode Breve, som jeg har læst med
Glæde og Vedmod, der vilde komme Vand i mine
Øjne hele Tiden.

Jeg tænkte mest paa de nyeste af os, som jeg jo
godt ved har savnet Mors Kærlighed, fordi hun
maakte det saa lidlig fra Eder, men Savn højner Sindet
det har i jo nok mærket saa tit, baade i store og smaa
jo i er jo ikke smaa længere, - m. d. sigt -

Ja, Alfred dit Vers om da du bløv laa over a Slav-
seny er jo ogsaa et forslag som en Kærlighedsgerning
Mor var jo den der altid maatte revse os, Far duede
stet ikke til det. Naar Mor sa' Peder du maa
revse Børnene, saa han altid alvorlig hen paa os
og sa' hun i nu vare skitstelige Børn, og saa kyssede
han sin Hat hen i mellem os, jeg tror det var den
bedste Revselse han kunde give os, jeg ved for mit Ved-
kommende at jeg skammede mig. -

Der kommer saa mange Minster frem naar jeg læser
Eders Breve jeg vil fortælle nogle fra min lidlige
Barndom, saa kan i nyeste bedre forstaa hvor
ledt alt er foregaaet. - Far og Mor boede en kort

Tid hos Mors Forældre, paa Konghus, gammel Bojle og hans Hustru Kirsten, der blev jeg født. Siden boede de en Tid ved Kongensvang Station hvor Bojle og Gretke ere fødte, ja det lyder maaske utroligt, men jeg kan huske da Bojle blev født. Moder Lisbeth var der, og hun viste mig den lille Broder, derimod kan jeg ikke huske da Gretke blev født, men jeg husker en Dag Mor var gaad et Grunde, og jeg som ^{da} jeg skulde være Børnepige, da satte jeg Bojles nye Skovler til varme paa den gløende Kakkelovn, og Mor fandt dem som 1 bitte Arnold, og saa havde vi taget Mors fine Filtet halstørklæder og puttet i ilden saa kun Tøygserne stak ud da Mor kom hjem. — Somme Tider kom Mor far og passede os naar Mor skulde i Byen, da var det bedst vi vidste, at han smakte nogle Røgmellemader, og saa lyttede han det godt og naar det var rigtig godt lyttet saa fik vi det at spise. (Det er nok derfor Bojle og jeg er saa godt i Stand) og jeg husker endnu den vidunderlige Smag det havde, det var meget Skidt den Gang. uha! — Mor holdt os saa fine i Tøjet. Hun hattede Kraver, hattede Trøjer, Kjoler og Melklokker m.m. P. Madsens Kone Magdalene sa' altid mange Gange til mig da jeg blev sporm, der var ingen Børn saa rene og fine som Anns Maries. Senere da Flokken blev stor var det jo ikke saa det men paa mit Tøj havde vi altid, og Mor syede det selv

i Haanden: —

Da jeg var 5 Aar flyttede vi til Kampeslunstrusek, der levede Far og Mor gode og lykkelige Aar trods Plid for Cerg til Kvald, Mor tog jo sit Tag med i Mosen, og vi Børn maatte jo ogsaa lidelig lære at arbejde, Naar Tørrsesonen var slutt rejste Mor til Silkeborg, købte nyk Tøj til os alle, og altid noget godt af fiske, og saa satte hun Pengene i Bankens Hævd Aar, og Far og Mor droffede saa til hvad de skulde have for Pengene, Mor fik sin Vilie, hendes Haak var en Landejendom, og da jeg var 12 Aar flyttede vi til Lejendommen paa Tallund Mark, hvor Mor sled luskig haardt, for Far maatte jo paa Arbejde, der var jo efterhaanden kommen mange Stunde der skulde males, og der døde saa vor lille Mor fra os kun 40 Aar: — men tilhage til Kampeslunstrusek, der var henvinden: & grøn Vej, & Bate, hvor mine Søskende morede sig med at brimle med af, jeg kunde ikke, for jeg led meget af Hovedpine, — Vi havde et stort Kjøkken hvor vi spiste, der var hvidskuret Gulv med Strøsand, som Krusten var en hel Hund efter han aad i Haand faldt vis. — I Stuen var Vinduerne fyldt med de dejligste Blomster, Nerium, Jernfrøens Skønhed, Fuchsia, Føljed, og Hartensia, Mors Hartensia kunde staa ved Siden af dem man køber hos Gartneren. —

Om Aftenen kom de unge fra Moselundgaard, især om Sommeraftenen, Far og Mor var gæstfri og unge af Sind saa der blev smøkket og lett. og Mor lavede Kaffe. og Kukkemanden kuglede, og Frøerne kvaklede, for Husk lær jo lige ved Kængen og Møsen, det var vidunderligt saadan en Sommeraften, is havde en Cud og en Mo, og fedede 2 Grise om Aaret, saa vi fik noget for Tandem, Mor stegte hver Morgen en stor Pande Flæsk, Far stear Flask og Brød i Tær = ringen, og oven paa hver Tærning Røgfærd blev lagt et Stykke Flæsk, det var Røgfærd, saa sa' han, Der kom = mer en Røgfærd ridende, og der Mænd der gable højst der ved Røgfærd ind. Vi hentede Vand ved en Kilde, saa frisk og klart det altid var, i Kængen sluttede vi Hjortejæs, Smøkkomsker, Røgfærd, Skedlige og flere Slags smukke Blomster og legede i Ruinerne af en gammel Gaard, - Om Torsdagen kom jo gerne nogen Familie paa Visit, saa var der Fest, jeg husker ungens de prøvede Stykker, Mor tog Far og satte ham her i en Kro, og han kunde ikke røre et Læn, Mor var støkere end 3 jønnen fra Bjørnestrade i Visklund. -

Om Aftenen bad Mor Aftenbøn med os og vi sang. Jeg er træt og gaar til Ro. eller Gud Gud din
 Røgfærd

Mor sang saa tit, Lovet vare du Jesu Krist, og da jeg blev
 skrive skulde jeg slynge den for hende, jeg vil i den Forbin-
 delse fortælle Ioder en Oplevelse jeg havde fornylig en Dag jeg
 gik i Kirke, jeg gik afbestemte med mig selv at jeg vilde
 gaa naar Prædikenen var forbi, for jeg vilde høre Huse-
 ne Telle Brude, som var søg, men jeg syntes der var en
 der sagde, Blev at høre den første Salme efter Prædiken
 men jeg bestemte mig til at gaa, men jeg sad i Kirken
 og kunde ikke følge med i Præstens Ord, for det var som
 så bliv at høre den første Salme, for det er din Mors
 søn maatte jeg midt under Prædikenen lukkede Salme
 bøger op og se, og N° 130 var saa den Salme. Lovet
 vare du Jesu Krist, og i postkær, da kunde jeg ikke
 gaa, og det var som om vi sang den sammen Mor
 og jeg, men mange vil maatte kalde det Konvens
 men for mig var det som et Budskab om ikke at
 glemme det aandelige for det himmelige. Og som
 Alfred skriver at Mor ofte har været i hans Tanker
 og hendes Tanker og Bønner udtaler langt ud
 over Grænser, og jeg tror hun i rigt Maal er bønhold
 — Ja i Tid af Bakken for Vestenvind
 der lød mit gode, lille Hjemmen
 den bygget var kun af Stenspesten
 men der var dybt i den i den.

Der var en gammel Røjler. Niels Kristian, lidt af en Original
 han kunde forudsige Ting der vilde ske, og hans sagde at
 der var en stor Skat begravet under en Kampesten,
 og det gik ham og det Fader vor højst og muskede, - jeg var
 lidt lidt bange for Trærne. - Der andre Røjler som ager
 boede i samme Hus som os fortalte om Bengangin

Fornarsler, og andre gruelige Ting jeg kunde sled ikke
 sidde ved Bordet for jeg var bange for at have mine
 Ben under Bordet. - ja jeg var hellere holde op for
 jeg har mange flere Minder tilbage endnu, ikke for at
 prale, men jeg tror de kan skrives med et bestemt
 Tal, og jeg blev ikke færdig i Nat. Hvis jeg spillede i
 Lotteriet og vandt en stor Summe saa købte jeg
 Kampestenhuset, og Tøllund Mark. ja Rose alle
 i kan tro der er smukt i denne Tid, Karulde, saa
 hvid, som Sne ved Vinterid, og Gysel skær i Flak
 kom til Heden min Søster og Bror. -

Ja Bogen skulde jo ikke gerne ligge over 8 Dage på
 Sted, men jeg har haft saa meget om Fremme, min
 gamle Svigerfar er syg, det gamle Træ gaar snart
 ned, Edith og jeg har været der om Natter, Næsten
 kan og vil ikke være ene.

Det var jo min Fødselsdag forleden jeg fik, en lille
 Tegnepag af 15 Kr 3 Budekter og 2 Palleplanter, 2 Øster

Cokolade, Brev fra Henriette Knute, og Petra, Take for det, og
 Take for Hødet Bogh, jeg havde den Glæde at Kresten Lige
 var her, han havde været til Begravelse med Johannes For...
 Nu har vi faaet Graavstenen gjort i Stand, og jeg har
 været oppe med to Roser, som Gætte og jeg har plantet
 saa jeg haaber der maa blive pant deroppe paa den
 lille Plæt. — jeg ser af Petras Brev at i alle i Køkken
 hann har været meget syge, jeg haaber det er et over-
 skaat Stadium. Ja gid i alle maa have det godt.
 Naar Petra du skriver du er ikke bange for at dø, og naar
 din Time slaar vil der være parat, er det nu saa let
 klare Laster, det er jo ikke selve Døden du, men glem
 ikke at der skal gives Regnskab, og det synes jeg er
 saa svært, jeg synes ikke jeg har forvaldet det mig
 betroede Pund godt nok, alene de utidlige Ord
 der udgaa af vor Mund, og Tankerne, Sindet du
 ja det er nu ikke saa let, er der nogen af I der
 der har et godt Ord, da giv mig det. —
 Tiden gaar sin Gang her, som sadvanlig, Sigvald
 har slumme Netter imellem. Thorkild og Herdis er
 jo i Mågesto, sasonen, og fanger Fiske, det har Far
 da faaet dem løst. Paul og hans Klub har jo
 hittil vundet ~~mod~~, men palle til Vejle 7-0 —
 Hanses Fætter Rasmus Larsen vistnok Bager

er lige død paa Rigs-hospitalet og blev begravet i Lørdag. —
 Nu sendes i alle nær og fjern de kærtligste Hilsener fra
 os alle.

Føders Søster Kirsten.

Du er dybt ved.

Ved Mosens Rand, bag Bakstens Gern,
 der lås mit lille Barnedoms hjem,
 med grønne Marker, Moss, Eng og Kar
 nu først jeg ved hvad det hele var ord.
 I Kongen voksede tusind Blomster smaa,
 og Hilden risede, — jeg kunde staa,
 og stirre i det rure, klare Vand,
 og glemme Tiden, og Mars Kaffevand.

I Ruinen af en gammel Gaard,
 som nu slet ikke mere staar,
 der vandrede selv ofte jeg omkring,
 og Fantasien var altid i Spring.
 Thi Fagret sier, den hvide Dame gaar
 hver Nat ad Stien, og Pearup Hule nær,
 derfra hun gaar til Kampshøjens her, —
 der hviler maaske hendes Ven.

Men i rodt Hjem var Kærlighed

og indet bedre Sted jeg ved.

I Mars Vinder blomstred' Gyldenløk.

Til Høen sulte Far sit Hø i Glak.

I Haven voksed' Under. Far sa'
vi Supperiske og Teberod skal ha'
saa Mars Suppegrøde kan bli go'. —
jag ser dem endnu de kære so.

4

Det gamle Hus af Kampstun
det var saa godt et lille Fjinn
der vandred' jeg saa tryk ved Fars Haand
og Mor mig bandt med de karlige Baand
Hun sagde: Aldid frej dig maer du gaer
saa sitkeent enjag Himmelen du maer, —
ja deres Fodsprøj siger jeg saa tit,
men jeg synes at — jeg er lige vidt

5

Over e Kampstienshus der osse ku kom en
helle Pkeøj,
de va mer vaa Faer haaj kjøvt faarnøj
en brj, for Imes Sild, helle en Tostk saa sne.
vi ku et fo et spisk, aa vore va vor Mue.
Hun saa, men Peder hva tanker do jo
vaa Peng di blyner jo aal faa smø

me do saam ruller, aa et passer jo me Faarland
do mes lar o tenk de om lille Mand. —

Helle naar vaa Faar hver fjer Der se Valz sku draav
saa Muur, pas no jo di Hoj o di Maw
pas jo do et foer faa mamme Svov
te do foer i a Kakkedown en Knot. —

Faar ku jo et kol mid en jin elle sov,
saa bløv han i hans Hod saa flow,
saa ndr han kam hjem aa va skit aa sølle,
saa Muur, Pider du har faat et Par Piller,

do a no da en ugudelig Kropp, —
men saa so Faar saa bedrovet op

aa saa de passer et lille Muur
at ber se Var herre faa hvor Skridt a goer.

Saa smille Mor og sagde gaa i Seng
og Skyn hangt ij mer over det lille Hjems. —

gy husker engang vor sorte Gravhund "Perle"
harde fuldstandig splittet en Pak Tøjer der lige
var kommen fra Hammers Fabrik i Silkeberg
den vilde agaa rive i vor Tøj og ade Guld klude og h.
Mor blev meget vred paa den, kaldte par Far og sa
om skal din vordende Jagthund drikkes, Far
skubte Hunden laugere med over Dørne og bad
for den, men Mor gav ham et Reb og fire Teglsten

under den ene Strøm og Perle under den anden, og
 Far gik ad a grøn Vej ned til Mosen nær Langt om
 at Batsken skjulte ham, Mor havde vist allerede
 fortrudt, for Gensynsgleden var stor da Perle 5
 Minutter efter kom løbende hjem drivvaad, og
 sprang op ad Mor, men da Far kom så hun der har
 bare kølt den i Vandet saa den kunde svømme i
 Land igen, da ka du da se at a et har a Tegl
 sten med hjem, nej sad Mor dem har du vel ogsaa
 kølt ud, men de kan jo ikke svømme, Far stogrede
 sig ud, han havde klarat den godt, og Perle levede
 i mange Aar og stod for mange god Hareskeg. —
 Ja blev ikke vrede hvis i synes jeg rækker med
 Papiret. — Nu ikke mere denne Gang. — Kirsten

Høje den 13/6 1936

Kære Familie

Jeg har med glæde igen modtaget
 Brevebringeren, og det er med stor
 interesse at jeg læser dem, det
 er jo ligesom at vi bliver knyttet
 nærmere sammen ved stadig igennem
 dem at faa Breve fra alle Familierne

for man hører man da lidt fra de forskellige
 Medlemmer. Lidt senere viste man jo ikke ret
 meget, mens naar Færkom og havde lidt
 Nylt i Nygsetken, og saa naar man havde
 Fødselsdag fik man et Koil (sommestider)
 af Nylt var jeg ikke ret meget. vi var
 i Høbenhavn 2^{den} Pinsedag og besøgte Pæud Aeg
 og hans Hone vi havde en dejlig Dag
 vi var saa et lille smud i Tivoli om
 Aftener, mens et par Timer for det kunde
 jo blive dyrt. Børnene vil jo prøve alt.
 Posen Bjørnholt og Hone var her og besøgte
 os i Gaer. Han sagde at Carl fra
 Lilkeborg vilde komme og besøge os, for
 han skulde til Lærerskamp. men det var
 en Forbier for vi saa ham ikke
 Saa Søndag skal vi faa Udflugt i Promagermen
 foreningen vi skal til Jyderup Skov
 og Holbæk. vi skal drikke Frøros på
 en eller anden idyllisk Landsbykro.
 Heriester er i Dag saa Lærerskolen
 i Høkenet det har hun været saa lidt
 i den senere Tid saa tjener hun
 da lidt til lidt iøj. for jeg tjener

ikke saa meget. Jeg dogger saa meget
 i det høje Brev af Fokias det er saa
 smertefuldt til Liden og det bliver nok ikke
 nødvendigt at slippe af med igen. Krolen skrev
 om Hans Fætter Rasmus at han var død. Man
 kender jeg ogsaa han besøgte mig sidste Aar
 han rejste i Dansk B. Horning. Nu vil
 jeg slutte denne Gang med mange
 kærlige Hilsener fra os, til hele Familien
 eders Broder Palle

Skovly, d. 24/6 1936.

Kære Familie.

Jeg haab om at i alle har det godt vil jeg lige skrive et Brev til Eder. Jeg har nu læst Bogen helt forfra. Det lader til den faar Succes i Familien ja man faar jo ligesom Brev fra sig selv. nu vil jeg haabe at vi bliver ved at vare lige glad for den hvergang den kommer men jeg kan ikke tro nogen af os har Indlesen for den. men nu er det jo det hvad skal vi skrive der rigtig kan interessere jeg sidder dog lige og hører Presse i Radioen og han fortæller at der er en Banemand kort i hæl ved Vallø. Og det er en af Haarlev Jagtforenings bedste Skytter. og han var altid saa levlig til at fortælle om Jagt naar vi var til Jagt fest en hel Per Pined! det er helt nok sigelig for hans kone og Børn. Man har vidst en halvmas Skytter. jeg har

ikke vært i Høje Løngse jeg længtes
 snart efter at tale med de Skomager
 og hans Kærr. Vi har jo travlt i København
 men nu har jeg jo faaet et Par Postkort
 fra København i Esaar vi har en fremmed
 Beredning og saa Petras, "Per" der gaar ogsaa
 udmærket men man skal jo aldrig
 rose forhidelig jeg har lige været ved at vaske
 Pers Hænder og den har minst faaet en
 rift paa hver Finger og Taa. de sover nu
 saa jeg kan høre de snorke de bliver jo
 træt af Landluftten Ja vi har da
 lige haft en Po (Coylt) der nedkom med
 Tvillinger men den ene døde
 paa grund af Mangel paa det lille men
 nødvendige Ulul huider Valer.
 saa i København den der lever gaar snart
 paa Slagteriet. Børst har i Dag været
 med Skolen i Vallø Vove Kredsde
 i Høje Løngse. Bøgerne skal til
 København. de taler kun om at bade
 i denne Tid det er vel ogsaa nok et
 dejligt Vær. Jeg ventet Petras Brev
 i den fremtid det glæder jeg mig til

dü gaar jo til Høje. Petra siger Per
 og bliver sædelt ud i Tandekulen kom
 nu herud for Løgen siger din
 Forstand helt rigt der er jo ikke formygt
 naar dü skal Digte og ordne Paragrafferne
 ja Iøj til side jeg vilaber dü snart
 maal blive Rask. Soster Per siger ogsaa
 at dü Christian skal fra Uospitalet
 af gigt kvader det med eder nu
 maan i skanse at blive Rask.

Aledisnerne er saa dyre. Jeg skal
 ogsaa skrive Løbeløbsdage Brev til
 Soster Esreke. vær ikke bural Ende
 for at det vaarsaalenge for dü
 höres fra os efter Konfirmationen man
 vi fik alle rode Tusinde lige efter
 Konfirmationen. saa blev det
 ikke til noget med at skrive
 hvis man ikke faar skrevet med
 det samme nu vil jeg legge
 Penen i Aften den er vidst
 først for energi saa skrives jeg
 til Majikkel samt Par Dage jeg
 skal have hentet nogle Billeder

maa Tredag saa seker jeg et Par i
 Odde Nat.

Ja nu maa jeg se at faa afsluttet
 mit Brev og sendt Bogen videre
 Pigerne er i Dag med Kroen i København
 det er en hel Riddelig hed med at faa dem
 ud af Døren med det er jo en stor Dag
 det var det jo ogsaa for os da vi var
 Born, jeg skal se at komme ud i Roen
 efter Middag jeg har gaet og nydt
 Formiddagen men er jo saa demerwæse
 efter saadan en Udrykning og jeg har
 selv syet Gales tildens og heres jo
 fire her herrene som ogsaa skal
 have lidt Opvækning jeg har lige
 smurt dem hver den Talerken det
 saa sidder de inde under Træerne
 og nyder det. Per har været hel i
 Thibet lunge efter Brød han er en
 ras K. T. det gaar udmerket med
 Friederichene Vi kortt Høind i Gaar
 vi har ligeaarmet i Aar som vi har
 haft de andre Aar til sammen.

Ja nu skal i vel rigtig til at nyde
 Sommers ferie i som er fast ansat
 Kristen og Anders i skal vel se hvor meget
 Kalle og Als Bøtger kan berøve eder i 8 Dage
 og der Kristen kommer du til Gallelund
 Lidar. Anthon skal prøve Jerne for første
 Gang men vi kan jo ikke til jer
 har heller spirogt. Kan om vi skal
 ligge med Solhørd en Esilleleje
 jer skal ligge der hvor jer viljer sig
 Han ja vi vil jer slutte for denne
 asany med mange Her lige Vilserne
 til alle fra os her i
 I troly.
 Eders Søster Anna.

Elly Ernst og Emma.

Fündby Hospital d 4/7 - 36.

Ogsaa jeg med stor Glæde har modtaget
 Brevet: men ikke saa indreilig,
 da jeg ligger og keder mig i Sengen.
 Di Høbetænder er jo nok sølle Kræn-
 der ingen Modstand kan lide. Jeg blev
 indlagt den 23/6 lidende af min gamle Syg-
 dom (Egtheder) men efter 3 Dage, ingen
 Læstet mere, men bliver nok ikke
 lovløst for en Maaned er gaaet, af
 min bedste Sammen. Jeg havde endda
 fraat Arbejde ved den nye Knjpslebro.
 Jeg faar mange Besøgende hver Dag.
 Sigvald fra Karhus var her igaar og
 Zahærne er ogsaa i Byen. saa vil
 komme nok ogsaa snart. Ja saa ligger
 jeg rigtig og læser i Brevbogen saa er
 alle er stor Glæde. Dette bevidner Brevet
 skelig fra alle Læskende, og hvor er det
 indressant at læse hvorledes Kirsten
 kaldes de første Bar de Far og Mor
 var gifte: som hvor de baede fød Kamperden
 ud, som jeg aldrig før har andet noget
 om, og hvorledes de ha kunde forstaa

hinanden i brødt godt og ards, som
 der vel ogsaa fandtes lidt af hvert af dem ang.
 Jeg har for sin hørt om Minde Kampen =
 Skenskrædet; og mange har jeg selv fra mit
 Fødekjær indledt Børnene. Dünkel kan
 jeg tænke stor fra hendes sygelige men
 som Død kan jeg tydelig tænke flere Ting.
 ogsaa naar vi var med Moder i Altsen
 og skulde fylde Tørv i Skak, mens Mor
 stablede, og vi saa ungang imellem
 rullede os mellem Tørvskækkene saa skænt-
 le hin paa os, eller da Minde balancerede
 over det smalle Plank der laa over
 Grøften, hvor han til sidst ogsaa fik Held
 med sig, og faldt lige paa Hovedet og
 var helt sort af Muddet, og til Straf af
 Mor fik kaldet et Par Kilder i Enden.
 Saaledes tænkte man jo blive vel med at
 skrive, men de største Minde har man
 fra sin Barndomskjær fra nu af; Nu
 da denne Bog er kommen igang,
 og særlig nu / Far gik bort, således
 man længe har siddet i Tiden, og
 Minde drager frem den ene

efter den anden, og samtidig kommer
 Hængselen efter Barnkorsstjimmus
 med Skerdyngerne - Græsgraven - Lyng -
 Bekkene hvor Stedene rusede midt ad:
 og mange andre Ting. Det er ligesom
 Hængselsstrædene stammer ind det
 ganske Hjem og prøver paa at drage
 dem tilbage, jeg har hørt Transmissionen
 fra Rabul Høsten og hvorledes de længes
 efter Fædelandet, og Hængsen er størst
 hos dem som maaske blive tilbage og ikke
 har raad til den lange Rejse, Og de
 sang, som efter min oversættelse lyder
 så, i Tøllund er jeg født der har jeg
 hjemme: der har jeg Rod, hvorfor
 min Verden gaar, og saa maaske
 disse Hængselsstræde som strammer
 jo have Rod der hvor Hængselen
 gaar hen, nemlig sit Barnkorsstjimmus
 Ja nu er det igen gaet nogle
 Dage og Johanne har været her og
 mange andre, og nye Blomster
 har jeg faaet, samt Rør fra Tønder
 Grube og en smuk Buket Blomster i.

fra hendes Hæve. Jig er i Dag, den
 15' sende Dag oppe for første Gang, men
 det skrider lidt med at komme i
 Gang og Fødsel er jo saa ämne.
 Jig fik sunde et Par Ord til gamle
 Anes Fødselodag, ja 80 Aar er en høj
 Alder, jeg har faaet tilsendt Lange
 som var digtet om hendes Godhed og
 færdig paa vores Barndomssted Både
 fra Kirsten og Gritte. Ja Huden er nok
 ikke til at kende igen hvis man
 skulde komme der engang, nu er
 det jo ca 17-18 Aar siden jeg har
 været i Follinid. Igen er der gaet
 en Dag og jeg har haft Eske mange.
 En Kolega, Sommo Hassén, Johanne og
 Sigvald dog Afsted, og Tømmer var her
 ogsaa men blev daarlig og var lige ved
 at bovirne men et held at han
 var paa Lægekunst hvor de har Kampfdræ-
 ber og saa tilsidst min Kone som jo
 er saa god imod mig, og kammed over
 Dag. Jig slutter, I haab end i alle maader
 godt, og haaber Børnernes smukke Fremtid. De
 Karligste Tilbened fra os i Haven. Christian

Byglandsgade d. 18-7-36

Kære Pirkende og Familie mange Tak for de
 mange Breve, End og Guldvinger som er i Bred-
 stikken og som er ventet med Spænding. Her
 er alt ved det sædvanlige. Peta rejste til Høbe i
 Torsdags saa jeg er nu paa Skolen, jeg blev
 arbejdsløs i Aftes men der bliver nok noget
 andet i Skolet skal man love Livet noget mindre
 i denne Vinter skal vi se Optimistisk paa Fremtiden,
 selv om det til Tider kan være svært nok, det
 er for mig at set som den bedste Medicin paa Tilværel-
 sen og du tænker som man skriver saa brunt om
 Lyngens brune Tæppe og om hvad der roer sig
 i Naturen du skal ikke gaa og betruede dig det
 eller hint, du har forbattet dit Pilsner sdaet som
 nogen Lev ved skindene og Fynd dig over hvad
 Gjet sin og lever et godt Humør da vil alt glide
 meget lettere jeg var med dem i Haven inde og
 se Fendingerne, Aftes sikke en Familiebrylle paa
 en Gang, saapå det skide skue i Familien giver
 jeg en stor Dosis, her blive det nu ikke. Vi venter
 Kristus i Møgen Tidlig paa Frie. Du skal nok paa
 Filmen Alfred! Hans og jeg skal ud at have et Parti

Dillas i Eftermiddag saa er det om jeg kan tage
 ham, han gaar Tid til Middag Tid og Tiden er
 paa Skindlind i Øgen saa her er rolig i denne Tid
 jeg her lige venter ind at se til Kristian han kommer
 hjem paa Tirsdag og han ser rigtig godt ind og er
 nu godt humør

Mit de Hørligste Hilsener til hele Familien
 fra os her
 Knud.

København den 5 - 8 - 36

Kære forældre og øvrige Familie.

Jeg vil nu allerførst fortælle jer at
 det er "baad Lövd" Broder
 Knud har skrevet -

For Kristian kom ikke til København
 i sin serie - Kristian kom
 ikke hjem fra Hospitalet men
 kom i seng igen, men kom
 dog op i god igen - og der
 viste "Lövd" - har lampede

ikke, Father Hans i Billiard —
 de vil jo gerne lække hen og tage
 et Parti — men det er jo ikke kaa-
 mt altid, for de hersens Petra'er
 er jo noget stramtandede i Tiden.
 Jy sidder her i Københavns Tøj og
 Bladepresse og skriver — Jy er
 saa bnat om Aftenen af den
 Kense-dift at Jy ikke gider roie
 en Pin. Jy har haft Boyer i
 10 Dage altsaa for længe, men
 det maa i tilgive mig, Jy har
 arbejdet i otte Dage efter min
 længe Sygdom. Peer kommer
 i Dag kl 2 hjem fra Terie han
 har jo gjort "Skovig" og Ornegn
 isikker de sidste 6 Uger.
 Bodil kommer i Morgen — min
 har haft ordt i Berlin og Hovedet
 saa Jy er ikke glad for det.
 Den giftte er slem min saa
 Jy ved Hospitallet i 10 Dage ja
 or har min haft Sygdom de
 sidste 3 Uger og det er maaske ikke

overstaaet med mig.

Klaus har haft ferie alle dage
 var med Bage og Bil - Parkens
 Theme. - Vykobring hos i
 4 dage. Fin Halvor Halvsen har
 faaet ferie i Lovdage - og siger
 min har ikke vaert var det sidste
 saa saadan som det nyere i
 hendes ferie. Halvor er jo ikke
 paa National - Skole.

Gunnar fra Humerup har lige
 vaert grunde herinde hos mig
 et gublet - han gik drinde for
 sin Kokechef - og gik saa og
 lappede sig lidt.

Vi har det ellers godt nu kommer
 Børnene hjem og alt gaar i den
 gamle gang - Al skar i -
 min kokost er flit - Lidenaden
 gleder med og daupressen
 hvaser igennem - saa maas jo
 jo se at gaar Kokechefens gang
 gang gang.

Derfor en kærlyg hilsen fra
 Mester Fester Palle

Fundar den 15/8 1936.

Kære Familie.

Nu har jeg saa for anden Gang haft
 Caudrebogen, og det bliver jo lige paa
 Fars fødselsdag, at jeg skriver i den
 ja det er saa underligt at vi ikke
 har ham mere, jeg gaar tit hen til
 hans Grav og ser om nu alting er
 som det skal være, jeg synes altid
 at det skal være saa smukt som
 det kan være, nu skal jeg ud i
 Haven og have de pæneste Blomster
 jeg har pilleet fra til en stor
 Bukket til hans Grav, jeg vil se om
 jeg selv kan rive det frem i Dag
 jeg er hurtig saa rask som jeg kunde
 være, jeg havde Løge i Tirsdags
 men er oppe igen, jeg maa jo
 se at slumre mig lidt, vi er nemlig
 bedt hen til Anderses i Langskov
 og spise til Middag i Morsum
 Torsdag, det er jo nok ogsaa i

Anledningem af Fars Fødselsdag
 ga i tanker jo nok ogsaa paa hans
 Desovre i Høsten han i Dag, man er
 vel ogsaa nok vant at minde
 den Kære Far. Hvordan mon det
 gaar vor Kære Broder Kristian vi
 haaber jo at han snart maa blive
 rask og komme hjem til hans de
 Kære. Ja jeg siger jer alle Tak for de
 dejlige Breve i Skrive, men jeg synes
 nu at da det er uheldigt for
 vor Kære Børn, saa ønsker jeg at
 alle mine Svigerinder og Svogner
 vil skrive lidt i den, jeg ved hvor
 Ren Wordi er fidd eller Wordi
 skammes fra og vi er jo alle
 knyttet sammen i en lang Maade
 skriv at eders Kære Børn ogsaa
 Kender lidt til eders Barndom
 det kan jo have ligesom en Adresse
 er det er paa Fars eller Mor
 Side, saa haaber vi til næste
 Gang, at saa mange flere Breve
 i kan jo skrive dem lang eller

Hvorle som eders Tid og Tanker kan
 slaa til, Jeg glæder mig til at komme
 til Langaa i Morgen, Der far er jo ikke
 ment at faa slabt med, han er jo ikke
 saa meget for den rejse, han vil helst
 om Søndagen gaa og liste om Kræng
 i Haven, han skal til at male Trinduer
 vi skulde jo til at have lidt pyntet
 op til Marcus Konfirmation, nu er
 det jo fem Bar sidenusse blev
 Konfirmeret, men kan jo snart blive
 gift færdig, men det kan jo maaske
 med det. Hendes sidste Tio ler minder
 jo de tredive sidste Gang, men skulde
 jo helst snart til at se sig om, efter
 en, Anna har lige haft Terti i fem
 Dage hende og Grete var i Vrold og se
 hie Lognefogdens hvor hun gule i to
 Aar. Grete bliver saa sort og raske
 hun er rigtig Totbrun i Bar, hende
 og Fraga maaske komme med til
 Langaa i Morgen saa de glæde
 dem jo rigtig. Ja Hosten er jo i
 fuld Gang nu overalt og vi har

jo den herlige Lejr vi kan ønske os.
 Det er sandt jeg vil da fortælle jer
 at vi har ogsaa været inde ved
 Løder Kirken og spise et Middag
 for fjorden. Dage siden, hun havde
 indvirket Mads Tynbø og P. Smedkers
 og gamle Anu, men gamle Anu var
 syg og Peter Smedker og saa saa der
 kom Knud Mads og Thine og jeg og
 vi havde med heler ikke, kom med den
 med Bule bilen Kørte fra os, og der
 andre Biler var en tur udryk eller
 i Sky Rør, endelig fik vi fat i en
 Last bil, der Kørte os til Funder Lø
 saa tog vi med Tøj, til Lil Reborg
 og da vi kom til Blanggaard der holdt
 Broder Alfred der med M. Madsens
 Bil, og vi de Kørte os ud til Kirken
 og glad var jeg, jeg havde gået
 og tænkt paa, havde vi endda været
 derude, men det kom vi jo saa
 snart om ved. Vi havde en
 dejlig Dag, vi fik Blomsternesuppe
 og grønnsager og Svedskivrod

og vi var saa rundt og se os om vi
 var helt ude ved Skriindsi og Grosse
 Van Rur andstald og Stue og Mads er
 et Gensygtlig Par altid i godt Humør
 Als goar jo ellers ved det gamle herovre
 Elithelm og Niels har godt Arbejde, det
 er jo ikke den overvældende Dag løn de
 har, men det er jo saa jævligt, vi skal
 jo hellere have Tørv hjem 7.25 for Tussind
 ved Døren. Vi siger Tak for Billederne
 fra dig eller Toster de er vel nok smukke
 Re, det er den pæneste Billeder vi har af
 dig endnu, er Gudrum ude at tjene
 endnu det er hun vel, vi skulde jo
 se efter en god Plads til Maren
 hun vedde jo helst i en Bunk af staa
 nu maa vi jo saa se Tiden an nu
 hvor jeg ikke i for mere denne Gang og
 i Hoab om at vi alle har det godt sendes
 i de kærlyste Hilsener fra os her i Tunder.

Toster Grethe
 født 26/6 1888.

Langaa 25-8-36

Kære Familie.

Saa kom Bødbringeren igen den blev
denne gang overraskende Personlig.

Grethe og Vilhelm kom med den
di var her paa Besøg forrige
Søndag sammen med Kirsten og
Sivvald og Alfred og Astrid. det
er interessant at komme lidt
sammen en gang imellem. i
Søndags var vi paa Strand
vi hørte desuden Foredrag. Alene vi
var inde at plukke Flyd og Pind
Vandet var dybt, netop gang sætter
jeg et par Pindes i det inde fra
der er ikke Fremkaldt endnu.

Jeg haaber for dig Broder Christian
at vi saa faa den Guldfeber piller
ind af Klappen af dig jeg har
aldrig haft det. Lidt jeg var
paa Bidsbjerg i 1917. det skulde
nok ind. og have lidt Handlign,
det har jeg heller ikke været godt
med Børns Fødsel den sidste

Nær Tid mig mig maa i jo se at
 passe lidt paa Helbredet naar,
 bliver rask igen, noa saa Thuid og
 Hans vil knibe dem et. Parti
 engang imellem, ja jeg kunde
 godt tænke mig at være med
 jeg har spillet mange Partier i
 Hamborg paa Amagerbrogade naar
 den er der endnu? mi kommer
 jo snart den Dejlige Tid da vi
 skal rid i Næsten med Bøsse og
 Hünd og brave Agerhønsene der
 er vel ikke meget der kan staa
 ved siden af saadan en Tur og
 sidde paa den høje Bakke og skue
 ud over Gudenkatalen mens man
 nyder sin Madpakke og Hørkerne
 svinger baade for over og under men
 det er spæden at se de fyrske
 Hørker fra Salborg, det er bliver
 dyrt at høre, men bare vi maa
 blive fri for alt den Krig og
 Ufred det er forfærdelig skud de
 Nyder hinanden ned i Lænnen

men vi maa jo haabe di bliver
 ved at være bange for hinanden
 for trykken er det vist godt nok
 ja det var jo meningen at
 Brorene og Sigerinder skulde skrives
 i Bogen ogsaa jeg ved ikke om
 Johannes vil bygge ind, Clavia
 mit venke til næste gang det
 er jo paa Tide vi faa Bogen sendt
 her til Etniskur saa sendes han
 vel den til Alfred, vi vil jeg
 slutte med tænke om et godt
 Helbred. - Hæmnis- og bryde det eder
 alle fra os her vi hænges
 Kærlig Hilsen

Anders Bjørnholt Andersen
 Født i Morslev 18-9-1890

Hinnerup den 6-9-1936

Kære Familie

Vi har haft Brevbogen et Par Dage forlængt og maa nu til at skrive i den, jeg ved ikke men jeg synes at jeg er helt tom for stof, men jeg tænker mere end jeg kan nedskrive men hvad Tanker har vel ogsaa betydning og gaar ad ukente Veje, men vi har det jo godt og er raske og godt arbejdet hvad kan vi saa ønske os mere, jeg blev jo smyt for min Købmandsvort i Ferien Johannes rejste jo istedetfor med Grethe og jeg havde 8te dejlige Dage ved Skarhede Strand laa i Telt ved siden af Vandrers Hus, vi fik det jo fra Bjørn og opfriskede jo Faders forskellige Mitraheld, maaske om alt gaar vil tage jeg maaske over Danmark til Jule og se til Hinnerup mand og de forskellige, Johannes skriver ogsaa et Par Ord, som jeg haaber alle de forskellige Frigermænd gør da det om Grethe skrive jo ligesom er for dem jeg skal nu til Faldby og spille Fodbold (El Bois) og nu mange kære hilsener fra os alle, Hinnerup Kristen

Kristen har bedt mig om jeg vilde
 skrive i Bogen, og det vil jeg jo godt
 hvis det skal stave saadant. Det er
 jo ogsaa den nemmeste Maade at
 komme igennem det paa. jeg skulde
 jo ellers at skrive til jer i København
 og takke for Besøget jeg gjorde, men jeg
 skal jo igennem Gænderne sendt det til
 jer, som skal have bragt det videre.
 Hans har vi jo da ogsaa skrive direkte
 til. Vi hører jo mest fra ham andet
 maan den Kommer en Pakke Vasketøj
 men det gaar jo godt for ham han
 er jo nok begyndt skole med.
 Lignald begyndte den 2. Sept med skole
 skolen. det er forfærdelig kærtig Tiden
 gaa, for mig da, jeg synes ikke det
 allerede er over et År siden han
 fik Plads i Aarhus. Det gaar vist ikke
 saa godt i den Præve, men jeg
 forstaa paa ham. i de irrolige
 Tider derude i Spanien, har de

store Tab. Firmat er jo ikke saa stor
 saa det kommer jo an paa om den kan
 holde til det. Tidvald har vaeret svært
 optaget i Sommer af Vandrelivet.
 samt Drengeespillevivet. Han har en
 Kammerat som er foreet for nogle frivillige
 Spejdere og saa der har jo
 tilskudt som Hilsitken i Løsen
 det er i Dag første Søndag han er hjemme
 ja Videre skal jo gaa med noget, saa
 ser det jo ogsaa godt. Kysten her jo
 nu bliver for falden Fodboldspiller
 det er jo heller ikke det værste, bare
 vi har Albyltabletter naar han kommer
 hjem, for han faar jo altid Tigt
 ellers hvad det er, han er skyndsomt
 gaaet i Løng i Aften i første Fodbold-
 Kamp i Eftermiddag. Bedstefar sa
 sidst. Sang han var her.

Han kommer da ikke her saa
 længe der er en Bold og si.

Helmed de Karligste Hilsen til alle
 i Familieni. Haab om snart at se Bogen
 igen. Johanne. Hinnerup d 6-9/36.

Bjærregrav Brugsforening
pr. Bjærregrav

Søndag d. 13. Sept 1936

Kære Familie!

En stille, fredfyldt og herlig Stund er det, naar man med Mindebogen kan sætte sig til Ro og lade Tanker og Minster drage forbi. Saa herlig er denne Stund, at man glemmer Nutiden, og er gaaet tilbage til Forti- den, med alle vore Oplevelser, som er blevet til de kæreste Minster, og saa tryllebunden er man, blott, at man først vragner op til Virkeligheden, Lørdag efter ud den sidste Fjohedsbilken i Bogen er læst. Det er Søndag, en Søndag saa skøn og herlig, som den, naar var det i September. Vi har alle fire været i Kirke og hørt den bedste Høispredikent, som jeg nogensinde har hørt. Naar du fra

Ordet lyder "ener til, vi falmer Storm
 Hjertet om Rand." saa raabes
 Lindet for alt det gode, og er
 man modtagelig, skal man altid
 noget godt med hjem. Jeg har tagt
 det ubegle Læser af Gærstedet og sæt
 den af de bedste Billeder i Bogen.
 Er der nogen som Omkom til
 saa skal den faas. Kristian! Tak
 for dit Brev. Gaa det bedste med dig
 om, du skulde gerne blive helt borte,
 og forhæntlig faa du godt med
 Arbejde. Kærlig! Hvordan gaa det
 med dig, kan du finde dig i de
 købenbørske Forhold. Sig til din
 Peder, at han ikke skal rejse vor
 dig forbi naar han rejser til
 Søder Peder. Du kan ho jeg tænke
 fra dig den 15. Juni, men jeg havde
 ikke adgang til Læser og derfor
 fik du ikke Brev. Hvis alt gaa
 efter Beregning, saa vilde vi
 gerne se hin til København
 omste Sommer, eller hvornår

er det 7 fejrer Sølvbryllup?
 Alle gode Børn! Har Du holdt
 Mellem hjemme i Dag den 13 Sept?
 eller er Du maaske ikke tilbage
 af S. S. Du bliver Dine Børn snart
 store. Gid Du maaske faa rigtig
 Glæde af dem alle. Egou blev
 S. Nov, den 10 September og Kirkens
 sylden snart færdig. Vi skulde have
 haft en vakkert dem og en efter
 Kirkens, for to er for lidt; men
 det er det eneste Træk som
 skjedt og jeg ikke er saa enige.
 Her er ligesom at vi ikke saame
 dem nu aldrig har haft; maaske
 vi maaske beholde dem vi har.
 Bøjle! Derfor gaar det med Væg-
 ten? Har Du bestemt om Fjendskabs-
 lers Virkninger: To kunde være
 ikke; både sit Sko band, og efter
 Dingen tabt saa og saa mange. Mit
 Jægtager er lille. Dosis blev hangen
 og har tabt S. S., men jeg tror man
 mest, det er fordi man samtidig

indskramt med at spise.
 Derude det øer at holdt blev
 lidt for svar, saa givne jeg Anden
 satte Stylden. Jeg vedlagge Bil-
 leden fra en dejlig Fredag i
højsaa. Ja nu gaar Poulsen
held og Agred med. Vi har rigtig
 badet i Supper, har hvis &
Kilometer til Tussing, hvor der
 er virkelig Paales land.

Vi er raske, og Eudoktor del for
 ste halve hav vi var her, var Pir-
rene meget syge, hals betændelse
 og med meget højt Feber. Først
naar man anslutter sit Bar,
 der er saa syg og fuldstændig vil
af Feber, da ad ni hvor meget
de begynder for os. Jeg har da,
naar jeg synes at Kransen
vilde stige dem, bedt til Gud
om Hjælp, og saa en Pirrene
faldet til Ros og sovet sig rode.
 Jeg tror det er en saar del
om, at ni, ikke maa glæmme

højt som vander for os.
 Høvid kommer vi med. Høvid
 Vi er alle, Kommissen og i den
 her fri, Børnene kommer i den
 den Høvid til 6/2.

Her er saa stille, men dejlig Ros
 naar vi først er alle to!
 vi snakker saa lidt om Høvidhed,
 og drøfter om det, altid naar vi er ved.
 Vi prøver saa Ros, og saa er vi
 Her er familien Høvid, og med Høvidhed
 saa slutter vi Høvid og siger Gudnat
 og naagmer først til et nyt Tag
 Et Ros vel til jer alle, haade store
 og smaa.

Høvid Høvid
 Høvid
 Silkeborg 20-11-40

Så jeg har faaet Lov af Kirsten at læse denne
 gode Brevbog igennem, glæder jeg mig over at se at
 det er Høvidhedens Strømme der bliver, skædet for
 gennem hel Ager, Høvidhed til Børnenes Høvidhed
 og Høvidhed til Høvidhedens Høvidhed alle Per Smeds
 Børn har et godt og Høvidt Høvidhed er min erfaring,
 Høvid Høvidhed er for alle Høvidhed Høvidhed
 Tante Johanne 45 år

Sejvald og Kirsten.

Grethe og Vilhelm

Anders og Clavia.

Asbjørn og Alfred

Bedstemor"

Mors og fars Hvilested.

Siekerby c 1 Oktober 1936

Kære alle!

Det er jo ved Tiden at jeg faar besvaret alle de gode Breve, for i har det vist alle ligesom jeg, jeg kan nemlig ikke godt vente til Brebbogen kommer, jeg gaar tit og regner ud hvad Dato omtrent jeg kan have den igen. -

Jeg er nu ellers saa borte kom i Aften, men jeg har ogsaa skrevet 6 Gangs de sidste Hjortens Dage, det er jo til Konfirmationer, jeg lover mig selv hver Gang at nu siger jeg Stop, men det er ikke let at sige nej, men næste Gang gør jeg det.

På min Sommerferie tilbragte jeg de to Dage på 'Møgelø', og det var deflekt Vær, det var saa sødt at se hvor Fars Hund havde ligget. jeg stod og stirrede på Græsset, og greb mig selv i at tænke at Far komme ad Hjort med sine Fiske redskaber.

Jeg tager somme Tider med Bilen Pøndag Morgen kl 8¹⁵ og tilbage kl 10, saa kan jeg lige-
nan at faa set til Gravene, og lige komme om til Grethe og Vilhelm og slaa en lille Sludder a'. - To Dage af min Ferie tog jeg

til Tunder, gik saa dernæst med at besøge Skine
 og Mads, der faar jeg altid en god appetit. Saa
 at ligge i, og godt med Mad, og Lov til at gaa
 ud i Haven og æde alle de Ribs jeg kan stoppe
 i min Mave, jeg elsker at spise modne Ribs.
 Om Aftenen gik vi, Mads, Skine og jeg og til
 Peder Mine og J. P. Smedker, vi blev sagnet vel
 imod, og Snakker gik, og vi fik Kaffe, den
 var vel nok sløst, Mine sa' at ka et fordrag
 aa for Slapvand, - Naar vi skulde ogsaa have
 været over til "Gammel Ams" men det var
 bleven saa sent at der var mørket derovre
 saa gik vi hjem, det var næsten som i
 Barndommen naar vi havde været oppe ved
 Niels Peters, saa løb vi altid hjemad, - -
 og jeg havde en Lyst i mig til at gøre
 noget vildt. Hvad om jeg kunde have løst
 ned til Hjemmet, og blive gæstet til Pø i
 de gamle Kammer, ja jeg ser det alt for mig
 men jeg er vist en underlig en. - -
 Jeg-gaar hver Dag og tænker paa om du
 Kristian er bleven rask, og om du har
 Arbejde. Pas paa ikke at blive forkølet
 da er det Gigtfeberen vil komme igen

det er godt hver Dag at gurgle sin Hals i
 Brinkoverilke, for Sigffeber kommer af
 Infektion i Halsmandlerne. Har Bodil
 haft Cigh i Sommer, da beder jeg Teder, vogt
 hende vel at hun ikke får Hvor skal far
 denne Sygdom, får hendes Mandler undersøgt
 og giv hende ildten Underkøj. — Petra du er
 vist heller ikke rask, prøv at pleje dig selv
 lidt, ja jeg giver gode Raad, men jeg forstaaer
 ikke at pleje mig selv.

Bojle du skriver ogsaa at du har Cigh, ja
 det kan tro jeg har ogsaa, men jeg holder det
 nogenlunde borte bed at gaa med ildten
 Underkøj, prøv det, og der vil straks mærke
 Lindring.

Det var pent af Dig Anna at sende Brevet
 til Faro Grav C 15 August de kom godt hertil
 og Grethe sagde de stod paa i fjortus Dage.

Ja Far kunde jo have bleven 75 Aar, og Mor
 kunde have bleven 70 Aar den 20 Juli. Men den
 3 Oktober fylder Morbroder Jørgen 65, og Mor-
 broder J. P. fylder 73 den 17 Oktober.

3 Søndags var Farbroder Martinus og
 Tanke Johanne herude på for Middag og

til om Aftenen, vi havde det saa rart sammen.
 Det var forresten vor Bryllupsdag, og Oldemors
 103 Aars Fødselsdag.

Synes i Sjællandene ikke at det er nogle meget
 smukke Billeder Broder Alfred har sat i

Brevbogen. Anders du kunde du gerne krumme
 me Armen naar Clavia nu skaar og gerne
 vil ha' dig under Armen.

Tak for dit brev i Bogen Johanne, det er da
 godt du kan skrive lidt Nyt, din Mand er
 vist temmelig oplyst af Fodbold, det er
 længe siden man har set Eder, kommer
 i aldrig denne Vej?

Paa Sunday skal vi til Tunder til Marus Konfir-
 mation. - Den 3 Noobr skal J. P. Smedteers
 have Guld bryllup maaske nogen af Eder
 vil huske dem den Dag, jeg bager om alt
 gaar vel derop. -

Skud jg. skal nok prøve at gøre som du skriver.

J Haab om at i alle har det godt sendes i de
 kærlige Hilsener fra os her i Piltelborg.

Søster Kirsten

Mandag c 5 Oktober.

Ja jg fik ikke Bogen sendt forleden, vi

Jeg saa meget at seke paa. Henrichs har mistet en af deres voksne Sønner, Henrich hed han, og No 3 i Rektum, 17 Aar og en friske og god Gut velldt af alle, han havde skaaret en Finger det saa nu ikke slemt ud til at begynde med, men han fik saa Lungebetændelse, og døde Lørdag Morgen, det er et haardt Slag, de er ikke vant til Sygdom og Modgang, og Henne var Henrichs Pjester.

Sigvald Edith og jeg var saa i Tunder til Konfirmation i Gaar, jeg tog derop med Morgenbilen for at komme med i Kirke, og aldrig har jeg været med til saa højtidelig Konfirmation, det var som hvert Ord Trasken sagde havde Bud til hver baade voksne og Børn. og det var i Gaar lige 38 Aar siden jeg selv stod der. Der er nu altid saa hyggelig, saadan en gammel Landsbykirke, og især havde en god Dag! Vilhelms havde alle deres Børn hjemme.

Nu skal jeg snart til at skrive en Sang til Peder Mine og Jens Peder, er der ingen af Peder der kan sende mig nogle Romancer?

Nu man der Antona da sende Bogen til Knud først, for jeg har hørt noget om at Hanses og

Kristians skal flytte og saa ved du maaske
 ikke dens Adresse.

De hjerteligste Hilsener
 Kirsten

Hoje den 14/10 1936

Kære Kære og Familie
 Ja saa kan man ikke faa
 Brev fra alle Familier. og det
 er jo dybt at høre fra eder
 hver især. Jeg har ikke ret meget
 Nyt. Jeg har jo holdt 50 Aars
 Jubilæum og det gik meget godt
 der var jo forskellige Gratulationer
 i Dagens løb saa der blev jo sagt et
 noget gange. jeg fik mange
 blomster, og 1/2 rød herke af min
 Lederbander og 1/2 Kennesy af 1 Holige
 saa jeg behøver ikke som Anders
 skriver gaa paa Bakkerne ved Gudaa-
 dalen for at høre herken synge.
 om Pøndagen var Petra Kristiane
 Dine og Hans herude. Gud
 (Anna har her ogsaa)

var vist paa Blegde, vi havde
 en god Dag. Petra havde forfattet en
 Paris i Lagens Anledning som jeg
 sender et Eksemples med saa at
 kan se hvad hun kvæder. Alfred
 skriver hvordan det gaar med Væglu
 det gaar nojeblikke jeg har tabt
 33 to paa 1 Kan men uden Kruschen Salt
 det maas jeg ikke faa for Kærskette
 for hun har vist Historien om Honen
 hvis Mand var stjælet en Del af, saa
 gik hun til den Klage Honen hun sagde
 at hun skulde give ham Kruschenalt
 men saa vilde hun prøve paa Kærsk
 først da den havde taget sig et godt
 Toder sagde den Gynkel og fløj højt over
 Kærskette og ind paa Nabens Mark
 og lagde straks 5 af Nabens Høis ned
 saa sagde Honen, min Mand, skal ingen
 Kruschenalt have, hun vilde nok
 beholde ham for sig selv. Præmies
 Kund udlover vil jeg ikke konkurrere
 om det vil jeg lade de yngre om
 og jeg bryer mig heller ikke om Færdige

Nu maa i tænke den 3 November
 P Sneakers Guldtyllup. det havde været
 morsom hvis vi kunde have kommet
 med alle, men det kan vi jo ikke
 Henriette vil ikke skrive noget denne
 Gang for hun gaar og er fuld
 i Hovedet hun skal vist til Løften
 i Morgen... jeg gaar som sædvanlig
 med Gigt i Benene jeg skuede
 vel nok gaa med Linderbær men
 jeg kan vel ikke faa noget der
 er store nok. Nu vil jeg slutte
 for denne Gang med mange kærlige
 Hilsener til eder alle

Boyle Andersen
 født
 Brøndvangsgaden i Engesvang
 den 18/4 1886

Alfred
 og
 hans
 Hustru
 Marie

Anne

Ester

Skovly. d. 6-11-1936.

Kære Pøstende og Familie

Ø Haab om at i har det godt vil jeg lige skrive et Par Ord til eder. Jaaa gik denne Sommer og den mørke Tid er godt begyndt. Man i begynt at spare til Jul og lave Julegaver jeg har begynt gaa en Udvæst til mig selv. Man man jo se at være sikker paa en Julegave. men det er nu IKKE blevet til mere en Krasphættene endnu ja jeg vilde vist. lidt i Aften. Nu vi taler om Jul saa synes jeg at i Københavnerskulle beslutte en god fed And af mig jeg har nemlig 10 store Komfede Anden.

Endnu har lige været i Køge med det Dokument som jeg modtog i Gaar. Nu har skiftet Plads men skal ikke i sin nye Plads før Tirsdag

Ja Jageren er jo forlangt gaaet ind men Antonus har ikke skudt nogen endnu Ja jeg fik KØBT Telegram. til Peter og Alines Smedry luff mere

saa måske jeg ikke brød de med
 til Bagnavn. det har jeg aldrig
 hørt. Vi har lige været til Guldbryllop
 med Jorden og i Thimlingøje vi var
 der Aftenen efter til Spisning det blev
 holdt i Thimlingøje jeg havde go laves en
 Sang. Jeg har lige lavet en Guldbryllopsang.
 i Gaar jeg har ellers gaet og været så
 daarlig i Uovledet og alle Lommer.
 saa er man ikke boplagt til at skrive
 Sange. det er ligesom det helt staa stille
 inde i Uovledet. Det er vel nok nogle gode
 Billeder du har set i Alfred. Her i Bogen.
 jeg syntes bare du ser saa bister ud skrid
 Alfred har vel ikke været inde ved Strandens
 og filme. er det ikke med Strandens i
 de Fotografier alle sammen

Ja nu maa jeg vel se og faa skrevet mit
 Brev ferdig. Nu er der gaet nogle
 Dage til jeg har haft travlt med at
 ordne. Og til Gudrum jeg syede renne
 en Søndags kjole med Prinkedrømmer
 som jeg ogsaa slap helt godt fra dem.

spiser nu paa en Gaard i Haarten
 med Indvending Eserving til 30 Kr. Mand.
 him har ikke været bylomme endnu
 ja nu fik os en dyelig ludesteg dorkensoffen
 jeg slagtede en ande i den vejede en slagtet.
 den var saa fed. Anthors siger hvis ikke
 Hans dils mandens nu gibe me en 600 sp
 i spiser vi den selv. saa har vi da
 ogsaa ~~Jern~~. Du skues saa kom om
 der kesang Anders. jeg har en
 Sprutlørke i Kikkene med 60 bi
 den klikker 50 gange i den minen bare
 nu det bliver godt. det er med Ebler og Hylt
 Jeg kan da fortælle eder at jeg nu endelig
 er blevet ejer af en Cykel. jeg var nemlig
 til Uffe gods Aktion. i Høje og købte
 en gammel Jernseng til 10 Kr.
 men da Boyle fik præsnet den indste
 det sig at Jerniet var helt nyt.
 og saa Jøllingeg hjem paa den.
 jeg købte forbi en Gaard Kl 3 og Kl 6 kom
 Anthor og sagde den var brændt det
 er vel den gamle Cykel der har
 gnistret saa Gaarden er blevet antændt